

festinga, umhverfi fyrir jákvæðan vöxt fyrirtækja og hafa tiltæk tól til að gera nauðsynlegar skipulagsbreytingar í atvinnulífinu sé þeirra þörf. Einnig er því beint til ríkisstjórna að skapa umhverfi sem stuðlar að viðræðum aðila vinnumarkaðarins um umbætur í atvinnulífinu, virðingu fyrir félagafrelsi og frelsi til að semja í frjálsum samningum um kaup og kjör. Loks er hvatt til þess að stjórnvöld stuðli að því að fyrirtækin sýni samfélagslega ábyrgð.

Nefndin setur fram ýmsar tillögur um það hvernig Alþjóðavinnuámalastofnunin getur lagt sjálfbærum fyrirtækjum lið. Nefndar eru rannsóknir, fræðsla og þekkingaröflun. Einnig stuðningur við staðbundin þróunarverkefni sem miða að eflingu sjálfbærra fyrirtækja og mannsæmandi vinnuskilyrða. Með miðlun upplýsinga og kynningu á góðum fyrirmyndum ber alþjóðavinnuámalaskrifstofunni að hvetja fyrirtæki til að sveigja inn á leið til sjálfbærrar þróunar í rekstri sínum. Nefnt er í dæmaskyni að samþætting stefnu um mannsæmandi vinnuskilyrði og virðing fyrir grundvallarréttindum launafólks leiði til sjálfbærrar þróunar í atvinnulífinu.

Fylgiskjal I.

Samþykkt nr. 188, um vinnu við fiskveiðar.

Allsherjarþing Alþjóðavinnuámalastofnunarinnar,

er kom saman til 96. þingsetu sinnar í Genf hinn 30. maí 2007 eftir kvaðningu stjórnarnefndar alþjóðavinnuámalaskrifstofunnar, og

sem gerir sér grein fyrir að alþjóðavæðing hefur mikil áhrif á svið fiskveiða, og

minnist yfirlýsingar Alþjóðavinnuámalastofnunarinnar um grundvallarviðmið og réttindi við vinnu, 1998, og

að teknu tilliti til grundvallarréttinda sem er að finna í eftirtöldum alþjóðavinnuámalasamþykktum:

samþykkt um nauðungarvinnu eða skylduvinnu, 1930 (nr. 29),
samþykkt um félagafrelsi og verndun þess, 1948 (nr. 87),
samþykkt um beitingu grundvallarreglna um réttinn til að stofna félög og semja sameiginlega, 1949 (nr. 98),
samþykkt um jöfn laun karla og kvenna fyrir jafnverðmæt störf, 1951 (nr. 100),
samþykkt um afnám nauðungarvinnu, 1957 (nr. 105),
samþykkt um misrétti með tilliti til atvinnu eða starfa, 1958 (nr. 111),
samþykkt um lágmarksaldur við vinnu, 1973 (nr. 138),
samþykkt um bann við barnavinnu í sinni verstu mynd og tafarlaugar aðgerðir til að afnema hana, 1999 (nr. 182); og

sem gefur gaum að viðeigandi gerningum Alþjóðavinnuámalastofnunarinnar, einkum:

samþykkt um öryggi og heilbrigði við vinnu (nr. 155) og tilmælum (nr. 164), 1981,
samþykkt um heilsugæslu á vinnustöðum (nr. 161) og tilmælum (nr. 171), 1985, og

gefur enn fremur gaum að samþykkt um félagslegt öryggi (lágmarksviðmiðun), 1952 (nr. 102), og með hliðsjón af því að ákvæði 77. gr. þeirrar samþykktar ættu ekki að hindra að aðildarríki láti fiskimenn njóta verndar samkvæmt almannatryggingakerfum, og

sem gerir sér grein fyrir að Alþjóðavinnumálastofnunin telur að fiskveiðar séu hættuleg starfsgrein í samanburði við aðrar starfsgreinar, og

minnist einnig 3. mgr. 1. gr. samþykktar um persónuskírteini sjómanna (endurskoðuð), 2003 (nr. 185), og

hefur í huga grundvallarumboð stofnunarinnar, sem er að stuðla að mannsæmandi vinnuskilyrðum, og

hefur í huga nauðsyn þess að vernda og standa vörð um réttindi fiskimanna í þessu tilliti, og

minnist hafréttarsamnings Sameinuðu þjóðanna, 1982, og

með tilliti til nauðsynjar þess að endurskoða eftirtaldar alþjóðasamþykktir sem Alþjóðavinnumálaþingið hefur samþykkt og fjalla sérstaklega um vinnu á sviði fiskveiða, það er að segja:

samþykkt um lágmarksaldur fiskimanna, 1959 (nr. 112),
samþykkt um læknisskoðun fiskimanna, 1959 (nr. 113),
samþykkt um skiprúmssamninga fiskimanna, 1959 (nr. 114), og
samþykkt um vistarverur í fiskiskipum, 1966 (nr. 126),

til að uppfæra þær og láta þær ná til fleiri fiskimanna heimsins, einkum þeirra sem starfa um borð í smærri skipum, og

sem veita því athygli að samþykktin eigi að tryggja að fiskimenn búi við mannsæmandi vinnuskilyrði um borð í fiskiskipum með tilliti til lágmarkskrafna um vinnu um borð; skilmála um þjónustu; vistarverur og fæði; öryggi á vinnustað og heilsuvernd; læknishjálp og tryggingavernd, og

eftir að hafa ákveðið að samþykkja tiltekna tillögur um vinnu á sviði fiskveiða, sem er fjórða mál á dagskrá þessa þings, og eftir að hafa ákveðið að þessar tillögur skuli birtast í formi alþjóðasamþykktar;

samþykkir þingið í dag, 14. júní 2007, eftirfarandi samþykkt sem nefna má samþykkt um vinnu við fiskveiðar, 2007.

I. HLUTI
SKILGREININGAR OG GILDISSVIÐ
SKILGREININGAR

I. gr.

Í samþykkt þessari er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) fiskveiðar í atvinnuskyni eru allar fiskveiðar, þ.m.t. fiskveiðar í ám, stöðuvötnum eða skipaskurðum, að undanskildum fiskveiðum til lífsviðurværis og tómstundafiskveiðum;
- b) lögbært stjórnvald er ráðherra, ráðuneyti eða annað stjórnvald sem hefur vald til að gefa út og framfylgja reglugerðum, reglum eða öðrum fyrirmælum sem hafa laga-gildi hvað varðar viðfangsefni ákvæðanna sem um ræðir;
- c) samráð er samráð lögbæra stjórnvaldsins við heildarsamtök atvinnurekenda og launamanna sem í hlut eiga og einkum heildarsamtök eigenda fiskiskipa og fiskimanna ef þau eru fyrir hendi;
- d) eigandi fiskiskips er fiskiskipaeigandi eða hvert það félag eða einstaklingur, til dæmis framkvæmdastjóri, umboðsmaður eða leigutaki þurrleiguskipa (skipa án áhafna), sem hefur tekið á sig ábyrgð á rekstri skipsins úr höndum eiganda, og sem hefur með því að takast þessa ábyrgð á hendur gengist við öllum skyldum og þeirri ábyrgð sem er lögð á eigendur fiskiskipa í samræmi við þessa samþykkt burtséð frá því hvort einhver önnur félög eða einstaklingar uppfylli tilteknar skyldur eða ábyrgð fyrir hönd eiganda fiskiskipsins;
- e) fiskimaður er hver sá einstaklingur sem er ráðinn til ákveðinna starfa eða starfar um borð í hvers kyns fiskiskipi, þ.m.t. sjálfstætt starfandi einstaklingar sem starfa um borð og fá greitt miðað við aflahlut en að undanskildum hafnsögumönnum, starfsmönnum sjóherja, öðrum einstaklingum í fastri þjónustu ríkisstjórnar, einstaklingum í landi sem inna af hendi störf um borð í fiskiskipi og veiðieftirlitsmönnum;
- f) samningur um starf fiskimanns er starfssamningur, verksamningur eða svipað fyrirkomulag, eða hvers kyns annar samningur sem fjallar um aðbúnað og vinnuskilyrði fiskimanna um borð í skipi;
- g) fiskiskip eða skip er hvert það skip eða bátur, af hvaða tegund sem er, óháð formi eignarhalds, sem er notað eða fyrirhugað er að nota til fiskveiða í atvinnuskyni;
- h) brúttótonnataka er sú brúttótonnataka sem er reiknuð í samræmi við reglur um mælingu skipa í I. viðauka við alþjóðasamninginn um mælingar skipa frá 1969 eða önnur skjöl sem kunna að breyta honum eða koma í stað hans;
- i) lengd (L) er 96% af mestu lengd í vatnslínu við 85% af minnstu mótuðu dýpt, mældri frá kjöllínu (spónfarslínu) eða sem lengdin frá fremri brún á stefni í miðju stýrisáss í sömu vatnslínu, ef þessi lengd er lengri. Í skipum hönnuðum með kjalarhalla skal vatnslínan, sem lengdin er mæld á, vera samsíða hönnunarvatnslínunni;
- j) mesta lengd (LOA) er fjarlægðin í beinni línu samsíða hönnunarvatnslínu milli fremsta punkts bógs og aftasta punkts stefnis;
- k) skráningar- og ráðningarþjónusta er hver einstaklingur, félag, stofnun, umboðsskrifstofa eða önnur samtök í opinberum rekstri eða einkarekstri sem starfa við að skrá fiskimenn fyrir hönd eigenda eða ráða fiskimenn í störf hjá eigendum fiskiskipa;
- l) skipstjóri er sá sem fer með æðsta vald á fiskiskipi.

GILDISSVIÐ

2. gr.

1. Ef ekki er kveðið á um annað í þessari samþykkt tekur hún til allra fiskimanna og allra fiskiskipa sem stunda fiskveiðar í atvinnuskyni.
2. Ef vafi leikur á því hvort fiskiskip stundi fiskveiðar í atvinnuskyni skal lögbært stjórnvald skera úr um það, að höfðu samráði hlutaðeigandi aðila.
3. Að höfðu samráði mega aðildarríki láta réttarverndina, sem kveðið er á um í þessari samþykkt, taka að öllu leyti eða að hluta til fiskimanna sem starfa um borð í skipum sem eru 24 metrar að lengd og lengri.

3. gr.

1. Ef beiting þessarar samþykktar veldur sérstökum og verulegum vandkvæðum í ljósi tiltekinnna skilmála um þjónustu fiskimannanna eða tengdum rekstri fiskiskipa má aðildarríki, að höfðu samráði, undanskilja frá kröfum þessarar samþykktar eða frá tilteknum ákvæðum hennar:
 - a) fiskiskip sem stunda fiskveiðar á ám, vötnum eða skipaskurðum;
 - b) afmarkaða flokka fiskimanna eða fiskiskipa.
2. Ef um er að ræða undantekningar samkvæmt málsgreininni hér á undan, og eins og við verður komið, skal lögbært stjórnvald gera ráðstafanir, eins og við á, til að láta kröfurnar samkvæmt þessari samþykkt ná í áföngum til hlutaðeigandi flokka fiskimanna og fiskiskipa.
3. Hvert aðildarríki, sem fullgildir samþykkt þessa, skal:
 - a) í fyrstu skýrslu sinni um framkvæmd hennar, sem gefin er skv. 22. gr. stofnskrár Alþjóðavinnuálagstofnunarinnar:
 - i. tiltaka alla flokka fiskimanna eða fiskiskipa sem kunna að hafa verið undanskildir skv. 1. mgr.;
 - ii. tiltaka ástæður slíkrar undantekningar þar sem tilgreind er afstaða samtaka atvinnurekenda og launamanna sem í hlut eiga, einkum heildarsamtaka eigenda fiskiskipa og fiskimanna ef þau eru fyrir hendi; og
 - iii. lýsa hvers kyns ráðstöfunum sem gerðar eru til að veita undanskildum flokkum samsvarandi réttarvernd; og
 - b) lýsa, í síðari skýrslum um framkvæmd samþykktarinnar, hvers kyns ráðstöfunum sem gerðar eru í samræmi við 2. mgr.

4. gr.

1. Ef aðildarríki hefur ekki tök á því að hrinda þegar í stað í framkvæmd öllum ráðstöfunum sem kveðið er á um í þessari samþykkt sökum sérstakra og verulegra vandkvæða sem eiga rót að rekja til ófullkominna stofnana eða samfélagsgerðar má aðildarríki, í samræmi við áætlun sem gerð er að höfðu samráði, innleiða í áföngum öll eða sum eftirfarandi ákvæði:
 - a) 1. mgr. 10. gr.;
 - b) 3. mgr. 10. gr., að því marki sem hún gildir um skip sem eru á sjó lengur en þrjá daga;
 - c) 15. gr.;
 - d) 20. gr.;
 - e) 33. gr.; og
 - f) 38. gr.

2. Ákvæði 1. mgr. gilda ekki um fiskiskip sem:
 - a) eru 24 metrar að lengd og lengri; eða
 - b) eru á sjó lengur en sjö daga; eða
 - c) sigla að jafnaði í meira en 200 sjómílna fjarlægð frá strandlengju fánaríkis eða sigla út fyrir ytri brún landgrunnins, hvor heldur fjarlægðin er meiri frá strandlengjunni; eða
 - d) sæta hafnarríkiseftirliti eins og kveðið er á um í 43. gr. þessarar samþykktar nema þar sem hafnarríkiseftirlit á sér stað sökum aðstæðna af óviðráðanlegum orsökum (*force majeure*) eða um fiskimenn sem starfa á slíkum skipum.
3. Hvert aðildarríki sem nýtir sér kostinn sem 1. mgr. veitir skal:
 - a) í fyrstu skýrslu sinni um framkvæmd hennar sem gefin er skv. 22. gr. stofnskrár Alþjóðavinnuumálastofnunarinnar:
 - i. tilgreina ákvæði samþykktarinnar sem á að innleiða í áföngum;
 - ii. skýra ástæður og tilgreina afstöðu heildarsamtaka atvinnurekenda og launamanna sem í hlut eiga, einkum heildarsamtaka eigenda fiskiskipa og fiskimanna ef þau eru fyrir hendi; og
 - iii. lýsa áætlun um innleiðingu í áföngum; og
 - b) lýsa, í síðari skýrslum um framkvæmd samþykktarinnar, ráðstöfunum sem gerðar eru í því skyni að hrinda öllum ákvæðum samþykktarinnar í framkvæmd.

5. gr.

1. Í skilningi þessarar samþykktar má lögbært stjórnvald, að höfðu samráði, ákveða að nota mestu lengd (LOA) í stað lengdar (L) sem grunn fyrir mælingar, í samræmi við jafngildisákvæðin sem tilgreind eru í I. viðauka. Auk þess má lögbært stjórnvald, í skilningi málsgreinanna sem tilgreindar eru í III. viðauka við þessa samþykkt, að höfðu samráði, ákveða að nota brúttótonn í stað lengdar (L) eða mestu lengd (LOA) sem grunn fyrir mælingar, í samræmi við jafngildisákvæðin sem tilgreind eru í III. viðauka.

2. Aðildarríkið skal tilkynna í skýrslunum, sem lagðar eru fram skv. 22. gr. stofnskrárinnar, um ástæður fyrir ákvörðuninni sem tekin er samkvæmt þessari grein og hvers kyns athugasemdir sem kunna að koma fram við samráðið.

II. HLUTI ALMENNAR GRUNDVALLARREGLUR INNLEIÐING

6. gr.

1. Hvert aðildarríki skal innleiða og framfylgja lögum, reglugerðum eða öðrum ráðstöfunum sem það hefur samþykkt til að efna skuldbindingar sínar samkvæmt þessari samþykkt hvað varðar fiskimenn og fiskiskip í lögsögu sinni. Aðrar ráðstafanir kunna meðal annars að fela í sér kjarasamninga, dómsúrskurði, gerðardómsúrskurði eða aðrar aðgerðir sem eru í samræmi við landslög eða landsvenju.

2. Samþykkt þessi hefur í engu áhrif á hvers kyns lög, úrskurði, venjur eða samninga milli eigenda fiskiskipa og fiskimanna sem tryggja betri kjör en kveðið er á um í þessari samþykkt.

LÖGBÆRT STJÓRNVALD OG SAMRÆMING

7. gr.

Hvert aðildarríki skal:

- a) tilnefna lögbært stjórnvald eða stjórnvöld; og
- b) skapa ramma til samræmingar meðal viðkomandi stjórnvalda á sviði fiskveiða á lands- og staðarvísu, eins og við á, og skilgreina hlutverk og ábyrgð þeirra, að teknu tilliti til hagræðis sem af því leiðir í samræmi við aðstæður og venju innanlands.

ÁBYRGÐ EIGENDA FISKISKIPA, SKIPSTJÓRA OG FISKIMANNA

8. gr.

1. Eigandi fiskiskips er ábyrgur fyrir því að tryggja að skipstjórinn hafi nauðsynleg úrræði og aðstöðu til að fullnægja kröfum þessarar samþykktar.
2. Skipstjórinn ber ábyrgð á öryggi fiskimannanna um borð og á öruggum rekstri skipsins, en takmarkast þó ekki við eftirfarandi:
 - a) að sjá um að með slíkri yfirstjórn sé tryggt eftir föngum að fiskimenn vinni starf sitt við sem bestar aðstæður með tilliti til öryggis og heilsu;
 - b) að stjórna fiskimönnum þannig að öryggi og heilbrigði séu í fyrirrúmi, þ.m.t. að komið sé í veg fyrir ofþreytu;
 - c) að greiða fyrir þjálfun um borð sem eykur meðvitund um öryggi og heilbrigði við vinnu; og
 - d) að tryggja að farið sé eftir viðmiðunum um öryggi við siglingar, vaktstöðu og góða sjómennsku.
3. Skipstjórinn skal ekki sæta takmörkunum af hálfu eiganda fiskiskipsins að því er varðar ákvarðanir sem eru, samkvæmt faglegu mati skipstjóra, nauðsynlegar vegna öryggis skipsins, siglingar þess og öruggs reksturs eða öryggi fiskimannanna um borð í því.
4. Fiskimenn skulu fara eftir lögmatum fyrirskipunum skipstjórans og reglum um öryggi og heilbrigði.

III. HLUTI

LÁGMARKSKRÖFUR UM VINNU UM BORÐ Í FISKISKIPUM

LÁGMARKSALDUR

9. gr.

1. Lágmarksaldur til að stunda vinnu um borð í fiskiskipi skal vera 16 ár. Þó má lögbært stjórnvald heimila að lágmarksaldur sé 15 ár fyrir einstaklinga sem eru ekki lengur á skóla-skyldualdri samkvæmt landslögum og stunda starfsþjálfun til fiskveiða.
2. Lögbært stjórnvald má, í samræmi við landslög og landsvenju, heimila einstaklingum sem eru 15 ára að sinna léttum störfum í skólaleyfum. Í slíkum tilvikum skal það ákvarða, að höfðu samráði, hvaða störfum þeir mega sinna og skal mæla fyrir um skilyrðin sem slík störf skulu unnin við og þann hvíldartíma sem áskilinn er.
3. Lágmarksaldur til að vera falin störf um borð í fiskiskipum, sem vegna eðlis og aðstæðna eru unnin við aðstæður sem geta stofnað heilbrigði, öryggi eða siðferði ungmenna í hættu, skal ekki vera lægri en 18 ár.
4. Kveðið skal á um þær tegundir starfa, sem 3. mgr. þessarar greinar gildir um, í landslögum eða reglugerðum, eða af hálfu lögbærra stjórnvalda, að höfðu samráði, að teknu tilliti til þeirrar áhættu sem fylgir og viðeigandi alþjóðlegra viðmiðana.

5. Heimila má í landslögum, reglugerðum eða ákvörðunum lögbærs stjórnvalds, að störfín, sem vísað er til í 3. mgr. þessarar greinar megi vinna frá 16 ára aldri, að höfðu samráði, að því tilskildu að ungmennin sem í hlut eiga njóti fullrar verndar hvað varðar öryggi, heilbrigði eða siðferði og að ungmennin sem í hlut eiga hafi notið nægilegrar og sérhæfðrar kennslu eða starfsþjálfunar og hafi lokið grunnöryggisþjálfun til starfa á sjó.

6. Næturvinna fiskimanna yngri en 18 ára er óheimil. Í þessari grein skal „nótt“ skilgreind í samræmi við landslög og landsvenju. Hún skal vara í minnst níu klukkustundir og hefst það tímabil ekki síðar en á miðnætti og endar ekki fyrr en kl. 5 að morgni. Lögbært stjórnvald getur veitt undanþágu frá því að hlíta ítrustu kröfum um takmörkun á næturvinnu þegar:

- a) það kæmi annars niður á markvissri þjálfun fiskimannanna sem í hlut eiga að því er varðar fyrirframákveðin verkefni og áætlanir; eða
- b) sérstakt eðli skyldustarfanna eða viðurkennd þjálfunaráætlun krefst þess að fiskimennirnir, sem falla undir undanþáguna, inna af hendi skyldustörf að nóttu til og yfirvald telur, að höfðu samráði, að vinnan muni ekki hafa skaðleg áhrif á heilsu eða velferð þeirra.

7. Ekkert í þessari grein skal hafa áhrif á skyldur sem aðildarríki kann að hafa gengist undir og leiða af fullgildingun annarrar alþjóðlegrar vinnuálagssamþykktar.

LÆKNISSKOÐUN

10. gr.

1. Enginn fiskimaður skal starfa um borð í fiskiskipi án gilds læknisvottorðs til staðfestingar á heilbrigði til að sinna skyldustörfum sínum.

2. Lögbært stjórnvald má, að höfðu samráði, veita undanþágur frá beitingu 1. mgr. þessarar greinar, að teknu tilliti til öryggis og heilsu fiskimanna, stærðar skipsins, aðgengis að læknishjálpi og brottflutnings, lengdar veiðiferðar, farsviðs og tilhögunar fiskveiðanna.

3. Undanþágurnar í 2. mgr. þessarar greinar skulu ekki gilda um fiskimann sem starfar á fiskiskipi sem er 24 metrar að lengd og lengra eða er að jafnaði á sjó lengur en þrjá daga. Þegar brýna nauðsyn ber til má lögbært stjórnvald heimila fiskimanni að starfa á slíku skipi í takmarkaðan og tiltekinn tíma þar til unnt er að fá læknisvottorð, að því tilskildu að fiskimaðurinn sé handhafi læknisvottorðs sem er nýlega útrunnið.

11. gr.

Hvert aðildarríki skal samþykkja lög, reglugerðir eða aðrar ráðstafanir sem kveða á um:

- a) hvers eðlis læknisskoðanir séu;
- b) form og innihald læknisvottorða;
- c) að læknisvottorðið skuli gefið út á viðeigandi hátt af lækni sem er til þess menntaður og hæfur eða, í því tilviki að einungis sé um sjónvottorð að ræða, af einstaklingi sem lögbært stjórnvald viðurkennir að sé hæfur til að gefa út slíkt vottorð; þessir einstaklingar skulu vera algjörlega sjálfstæðir þegar þeir komast að faglegru niðurstöðu við mat sitt;
- d) tíðni læknisskoðana og gildistíma læknisvottorða;
- e) rétt til frekari skoðunar af hálfu annars sjálfstæðs læknis ef einstaklingi hefur verið neitað um skirteini eða hefur sætt því að starf sem hann má vinna sé háð takmörkunum; og
- f) aðrar viðeigandi kröfur.

12. gr.

Á fiskiskipi sem er 24 metrar að lengd og lengra eða á skipi sem er að jafnaði á sjó lengur en þrjá daga skal, auk ákvæðanna sem mælt er fyrir um í 10. og 11. gr.,:

1. að lágmarki tilgreina í læknisvottorði fiskimanns að:
 - a) heyrn og sjón fiskimannsins sem í hlut á sé fullnægjandi svo hann geti gegnt skyldum fiskimannsins á skipinu; og
 - b) ef fiskimaðurinn sem í hlut á þjáist ekki af neinum sjúkdómi sem líkur eru til að versni við það að starfa á sjó eða valdi því að fiskimaðurinn sé óhæfur til slíkra starfa eða að hann stofni heilsu og öryggi annarra einstaklinga um borð í hættu.
2. Læknisvottorð skal gilda að hámarki í tvö ár nema fiskimaðurinn sé undir 18 ára að aldri, en þá skal gildistíminn vera eitt ár.
3. Ef gildistími vottorðs rennur út meðan á sjóferð stendur skal vottorðið halda gildi sínu til loka þeirrar sjóferðar.

IV. HLUTI
SKILMÁLAR UM ÞJÓNUSTU
MÖNNUN OG HVÍLDARTÍMI

13. gr.

Hvert aðildarríki skal samþykkja lög, reglugerðir eða aðrar ráðstafanir sem gera eigendum fiskiskipa sem sigla undir fána þeirra skylt að ganga úr skugga um að:

- a) skip þeirra séu nægilega og örugglega mönnuð til að tryggja örugga siglingu og rekstur skipsins og að það sé undir stjórn hæfs skipstjóra; og
- b) fiskimenn fái reglubundna hvíld sem er nægilega löng til að tryggja öryggi og heilbrigði.

14. gr.

1. Til viðbótar við ákvæðin sem mælt er fyrir um í 13. gr. skal lögbært stjórnvald:
 - a) gera lágmarkskröfur um mönnun skipa, sem eru 24 metrar að lengd og lengri, að því er varðar örugga siglingu skipsins þar sem tilgreindur er fjöldi fiskimannanna og tilskilin hæfni þeirra;
 - b) gera kröfur um lágmarkshvíldartíma sem fiskimenn skulu njóta um borð í fiskiskipum óháðum stærð og eru á sjó lengur en í þrjá daga, að höfðu samráði, og í því skyni að koma í veg fyrir ofþreytu. Lágmarkshvíldartími skal ekki vera skemmri en:
 - i. tíu klukkustundir á hverju 24 klukkustunda tímabili;
 - ii. 77 klukkustundir á hverju sjö daga tímabili.
2. Lögbæru stjórnvaldi er heimilt við sérstakar og takmarkaðar aðstæður að veita tíma-bundnar undanþágur frá þeim takmörkum sem settar eru í b-lið 1. mgr. þessarar greinar. Þó skal það í slíkum tilvikum krefjast þess að fiskimenn skuli njóta viðbótarhvíldartíma eins fljótt og auðið er.
3. Lögbært stjórnvald má, að höfðu samráði, setja annars konar kröfur en þær sem kveðið er á um í 1. og 2. mgr. þessarar greinar. Þó skulu slíkar annars konar kröfur vera efnislega jafngildar og skulu ekki stofna öryggi og heilsu fiskimannanna í hættu.
4. Ekkert í þessari grein skal teljast skerða rétt skipstjóra á skipi til að krefjast þess að fiskimaður vinni þann tíma sem er nauðsynlegur í þágu öryggis skipsins, einstaklinga um borð, aflans eða til að veita aðstoð öðrum bátum, skipum eða einstaklingum í sjávarháska. Samkvæmt því getur skipstjóri vikið frá skipulagi vinnu- eða hvíldartíma og krafist þess að

fiskimaður vinni þann tíma sem nauðsynlegur er þar til ástandið er orðið eðlilegt aftur. Skipstjóri skal tryggja eins fljótt og auðið er eftir að ástandið er orðið eðlilegt aftur að fiskimaður, sem hefur sinnt störfum í fyrirfram ákveðnum hvíldartíma sínum, fái næga hvíld.

ÁHAFNARLISTI

15. gr.

Um borð í hverju fiskiskipi skal vera áhafnarlista og skal afhenda viðurkenndum einstaklingi í landi afrit af honum fyrir brottför skipsins eða senda hann í land strax eftir brottför skipsins. Lögbært stjórnvald skal skera úr um hverjum og hvenær ber að afhenda slíkar upplýsingar og í hvaða tilgangi það er gert.

SAMNINGUR UM STARF FISKIMANNS

16. gr.

Hvert aðildarríki skal samþykkja lög, reglugerðir eða aðrar ráðstafanir:

- a) þar sem þess er krafist að fiskimenn á skipum sem sigla undir fána þess njóti verndar samnings um starf fiskimanns sem er þeim skiljanlegur og í samræmi við ákvæði þessarar samþykktar; og
- b) þar sem tilgreindar eru þær lágmarksupplýsingar sem skulu koma fram í samningum um störf fiskimanna í samræmi við ákvæðin í II. viðauka.

17. gr.

Hvert aðildarríki skal samþykkja lög, reglugerðir eða aðrar ráðstafanir um:

- a) málsmeðferð til að tryggja að fiskimaður hafi tækifæri til að kynna sér og leita ráðgjafar um skilmála samnings um starf fiskimanns áður en hann er undirritaður;
- b) að haldin sé skrá, eftir atvikum, um vinnu fiskimannsins samkvæmt slíkum samningi; og
- c) úrræði til að leysa ágreiningsmál í tengslum við samning um starf fiskimanns.

18. gr.

Samningur um starf fiskimanns, en afrit af honum skal afhenda fiskimanninum, skal vera fyrir hendi um borð, í samræmi við landslög og landsvenju, og tiltækur fiskimanninum og öðrum sem málið varðar sé þess óskað.

19. gr.

Ákvæði 16. til og með 18. gr. og II. viðauka skulu ekki gilda um eiganda fiskiskips sem starfrækir skipið einn síns liðs.

20. gr.

Eigandi fiskiskips skal tryggja að sérhver fiskimaður hafi undir höndum skriflegan samning um starf fiskimanns undirritaðan af fiskimanninum og eiganda fiskiskipsins eða af viðurkenndum fulltrúa eigandans (eða séu fiskimennirnir ekki ráðnir eða gegna ekki starfi hjá eiganda fiskiskipsins skuli eigandi fiskiskipsins hafa í höndum gögn um samningstilhögun eða annað sambærilegt fyrirkomulag) þar sem séð er fyrir mannsæmandi starfsskilyrðum og líf skjörum um borð í skipinu eins og krafist er samkvæmt þessari samþykkt.

HEIMSENDING

21. gr.

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að fiskimenn um borð í fiskiskipi sem siglir undir fána þeirra og kemur til erlendra hafnar eigi rétt á heimsendingu ef samningur um starf fiskimanns hefur runnið út eða verið rift, af góðum og gildum ástæðum, af hálfu fiskimannsins eða af hálfu eiganda fiskiskipsins eða ef fiskimaðurinn getur ekki lengur gegnt skyldum sínum samkvæmt samningi sínum um starf eða ef ekki er hægt að ætlast til þess að hann gegni þeim sökum sérstakra kringumstæðna. Þetta á einnig við um fiskimenn frá því skipi sem eru fluttir af sama tilefni frá skipinu til hinnar erlendu hafnar.

2. Eigandi fiskiskipsins skal standa straum af heimsendingarkostnaðinum sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar nema í því tilviki að fiskimaðurinn verði uppvís að því, í samræmi við landslög, reglugerðir eða aðrar ráðstafanir, að brjóta alvarlega gegn skyldum sínum samkvæmt samningi um starf.

3. Aðildarríki skulu í lögum, reglugerðum eða með öðrum ráðstöfunum mæla nánar fyrir um þær sérstöku kringumstæður sem fiskimaður, sem kveðið er á um í 1. mgr. þessarar greinar, á rétt til heimsendingar, um það hámarksstarfstímabil um borð í skipi sem veitir fiskimanni rétt til heimsendingar og ákvörðunarstaði heimsendingar.

4. Ef eigandi fiskiskips vanrækir að sjá fyrir heimsendingunni sem um getur í þessari grein skal aðildarríkið sem skipið siglir undir fána hjá gera ráðstafanir um heimsendingu fiskimannsins sem í hlut á og eiga rétt á að krefja eiganda fiskiskipsins um endurgreiðslu tilfallins kostnaðar.

5. Landslög og reglugerðir skulu ekki hafa áhrif á rétt eiganda fiskiskips til að krefjast endurgreiðslu heimsendingarkostnaðar samkvæmt samningi við þriðja aðila.

SKRÁNING OG RÁÐNING

22. gr.

Skráning og ráðning fiskimanna

1. Hvert aðildarríki sem starfrækir opinbera skráningar- og ráðningarþjónustu fyrir fiskimenn skal tryggja að þjónustan sé hluti af eða samræmd opinberri ráðningarþjónustu fyrir alla launamenn og atvinnurekendur.

2. Einkarekin þjónusta sem veitir skráningar- og ráðningarþjónustu í þágu fiskimanna og starfar á yfirráðasvæði aðildarríkis skal gera það í samræmi við staðlað kerfi þar sem krafist er leyfis og vottunar eða annars forms lögverndunar eða skal koma því á að starfrækja eða breyta því að höfðu samráði.

3. Hvert aðildarríki skal með lögum, reglugerðum eða öðrum ráðstöfunum:

- a) banna fyrirtækjum sem sinna skráningar- og ráðningarþjónustu að beita ráðum, úræðum eða skrám sem er ætlað að koma í veg fyrir eða fæla fiskimenn frá því að ráða sig til starfa;
- b) gera þá kröfu að fiskimaðurinn þurfi hvorki beint eða óbeint að greiða hvers kyns gjöld eða aðrar álögur vegna skráningar eða ráðningar, hvort heldur er að öllu leyti eða að hluta til; og
- c) skilgreina hvenær unnt er að fella úr gildi eða afturkalla leyfi og vottun eða sambærilega heimild fyrir rekstri einkarekinnar skráningar- eða ráðningarþjónustu ef viðeigandi lög eða reglugerðir eru brotnar; og tilgreina þau skilyrði sem eru fyrir rekstri einkarekinnar skráningar- og ráðningarþjónustu.

Einkareknar ráðningarskrifstofur

4. Aðildarríki sem hefur fullgilt samþykkt um einkareknar ráðningarskrifstofur, 1997 (nr. 181), má fela tilteknum einkareknum ráðningarskrifstofum, sem veita þjónustuna sem um getur í b-lið 1. mgr. 1. gr. þeirrar samþykktar, tiltekna ábyrgð samkvæmt þessari samþykkt. Ábyrgð slíkra einkarekinna ráðningarskrifstofa og eigenda fiskiskipa, sem skulu vera „notendafyrirtækin“ samkvæmt þeirri samþykkt, skal skilgreind og hún falin þeim svo sem kveðið er á um í 12. gr. þeirrar samþykktar. Það aðildarríki skal samþykkja lög, reglugerðir eða aðrar ráðstafanir til að tryggja að þótt einkareknum ráðningaskrifstofum, sem veita þjónustuna, og „notendafyrirtækjunum“ sé falin ábyrgð og skyldur samkvæmt þessari samþykkt útilokar það ekki að fiskimaðurinn geti varið rétt sinn til veðs í fiskiskipinu.

5. Þrátt fyrir ákvæðin í 4. mgr. skal eigandi fiskiskipsins bera ábyrgð ef einkarekna ráðningarskrifstofan vanrækir skyldur sínar gagnvart fiskimanninum þar sem eigandi fiskiskipsins er „notendafyrirtækið“ samkvæmt samþykkt um einkareknar ráðningarskrifstofur, 1997 (nr. 181).

6. Ekkert í þessari samþykkt skyldar aðildarríki til að heimila starfrækslu einkarekinna ráðningarskrifstofa, sem um getur í 4. mgr. þessarar greinar, á sviði fiskveiða þeirra.

GREIÐSLA TIL FISKIMANNA

23. gr.

Hvert aðildarríki skal, að höfðu samráði, samþykkja lög, reglugerðir eða aðrar ráðstafanir sem kveða á um að fiskimönnum, sem fá greidd laun, séu tryggðar mánaðarlegar eða aðrar reglulegar greiðslur.

24. gr.

Hvert aðildarríki skal krefjast þess að öllum fiskimönnum sem starfa um borð í fiskiskipum sé gert kleift að senda öll eða hluta launa sem þeir fá, þ.m.t. fyrirframgreiðslur, til fjölskyldna sinna, sér að kostnaðarlausu.

V. HLUTI

VISTARVERUR OG FÆÐI

25. gr.

Hvert aðildarríki skal samþykkja lög, reglugerðir eða aðrar ráðstafanir fyrir fiskiskip, sem sigla undir fána þeirra, um vistarverur, fæði og drykkjarhæft vatn um borð.

26. gr.

Hvert aðildarríki skal samþykkja lög, reglugerðir eða aðrar ráðstafanir þar sem krafist er að vistarverur um borð í fiskiskipum sem sigla undir fána þess skuli vera af fullnægjandi stærð, gæðum og nægilega vel búnar fyrir þjónustu skipsins og með tilliti til þess tíma sem fiskimennirnir búa um borð í skipinu. Slíkar ráðstafanir skulu, eftir því sem við á, einkum beinast að eftirfarandi málum:

- a) samþykki teikninga fyrir smíði og breytingar á fiskiskipum að því er varðar vistarverur;
- b) viðhaldi vistarvera og eldhúsrýma með tilhlýðilegu tilliti til hollustuhátta og almenns öryggis, heilbrigðis og þæginda;
- c) loftræstingu, hitun, kælingu og lýsingu;
- d) takmörkun mikils hávaða og titrings;

- e) staðsetningu, stærð, smíðaeefni, húsbúnaði og búnaði svefnklefa, borðsala og annarra vistarvera;
- f) hreinlætisaðstöðu, þ.m.t. salerni og þvottaaðstöðu ásamt birgðum af nægilega heitu og köldu vatni; og
- g) starfsreglum um það hvernig brugðist skuli við kvörtunum um vistarverur sem uppfylla ekki skilyrði þessarar samþykktar.

27. gr.

Hvert aðildarríki skal samþykkja lög, reglugerðir eða aðrar ráðstafanir sem kveða á um að:

- a) næringargildi, gæði og magn fæðis sem er um borð og borið er fram skuli vera fullnægjandi;
- b) gæði og magn drykkjarhæfs vatns sé fullnægjandi; og
- c) eigandi fiskiskipsins skuli sjá fyrir fæði og vatni fiskimanninum að kostnaðarlausu. Þó má endurkrefja kostnaðinn, í samræmi við ákvæði landslaga og reglugerða, sem rekstrarkostnað ef kveðið er á um slíkt í kjarasamningi um hlutaskiptakerfi eða í samningi um starf fiskimannsins.

28. gr.

1. Lög, reglugerðir eða aðrar ráðstafanir sem aðildarríki samþykkir í samræmi við 25.–27. gr. skulu hrinda í framkvæmd ákvæðum III. viðauka sem fjallar um vistarverur í fiskiskipum. Breyta má III. viðauka með þeim hætti sem kveðið er á um í 45. gr.

2. Aðildarríki sem er ekki í stakk búið til að innleiða ákvæðin í III. viðauka má, að höfðu samráði, samþykkja ákvæði í lögum og reglugerðum eða öðrum sem eru efnislega sambærileg þeim ákvæðum sem mælt er fyrir um í III. viðauka að undanskildum ákvæðum sem tengjast 27. gr.

VI. HLUTI

LÆKNISHJÁLP, HEILSUGÆSLA OG TRYGGINGAVERND

LÆKNISHJÁLP

29. gr.

Hvert aðildarríki skal samþykkja lög, reglugerðir eða aðrar ráðstafanir sem kveða á um að:

- a) um borð í fiskiskipum séu viðeigandi læknisáhöld og sjúkragögn fyrir þjónustu skipsins, að teknu tilliti til fjölda fiskimanna um borð, farsviðs og lengdar úthalds;
- b) um borð í fiskiskipum sé a.m.k. einn fiskimaður sem er hæfur eða þjálfaður í skyndihjálpi og annarri læknishjálpi og sem hefur nauðsynlega þekkingu á að nota læknisáhöld og sjúkragögn skipsins sem í hlut á, að teknu tilliti til fjölda fiskimanna um borð, farsviðs og lengdar úthalds;
- c) læknisáhöldum og sjúkragögnum um borð fylgi leiðbeiningar eða aðrar upplýsingar á tungumáli og formi sem er skiljanlegt fiskimanninum eða fiskimönnunum sem um getur í b-lið;
- d) fiskiskip séu búin til fjarskipta eða gervihnattafjarskipta við einstaklinga eða þjónustu í landi sem geta veitt læknisaðstoð, að teknu tilliti til farsviðs og lengdar úthalds; og

- e) fiskimenn eigi rétt á lækni meðferð í landi og rétt til að vera fluttur í tæka tíð í land til meðferðar ef alvarlegur áverkki, slys eða veikindi ber að höndum.

30. gr.

Fyrir fiskiskip sem eru 24 metrar að lengd og lengri, að teknu tilliti til fjölda fiskimanna um borð, farsviðs og lengdar útivistar, skal hvert aðildarríki samþykkja lög, reglugerðir eða aðrar ráðstafanir þar sem þess er krafist að:

- a) lögbært stjórnvald mæli fyrir um þau lækniáhöld og sjúkragögn sem skuli vera um borð;
- b) lækniáhöldunum og sjúkragögnunum sem eru um borð sé haldið við með viðeigandi hætti og þau skoðuð með reglulegu millibili sem lögbært stjórnvald ákveður og sé í umsjá ábyrgra einstaklinga sem lögbært stjórnvald tilnefnir eða viðurkennir;
- c) skipin hafi um borð lækningabók sem er valin eða samþykkt af lögbæru stjórnvaldi eða nýjustu útgáfuna af *Alþjóðlegri lækni ráðgjöf fyrir skip*;
- d) skipin hafi aðgang að fyrirframskipulögðu kerfi til lækni fræðilegrar aðstoðar við skip á sjó með hjálp almennra fjarskipta eða gervihnattafjarskipta, þ.m.t. sérfræði-aðstoðar sem skal vera tiltæk allan sólarhringinn;
- e) skipin hafi um borð skrá yfir almennar fjarskiptastöðvar eða gervihnattastöðvar sem geta haft milligöngu um lækni fræðilega aðstoð; og
- f) tryggt sé, að svo miklu leyti sem það samræmist landslögum og landsvenju í aðildarríki, að fiskimönnum sé veitt lækni hjálp þeim að kostnaðarlausu þegar þeir eru um borð í skipi eða í erlendri höfn.

ÖRYGGI OG HEILBRIGÐI VIÐ VINNU OG SLYSAVARNIR

31. gr.

Hvert aðildarríki skal samþykkja lög, reglugerðir eða aðrar ráðstafanir um:

- a) varnir gegn vinnuslysum, atvinnusjúkdóma og vinnutengda áhættu um borð í fiskiskipum, þ.m.t. áhættumat og stjórnun, þjálfun og kennslu fiskimanna um borð;
- b) þjálfun fiskimanna í að meðhöndla þær tegundir veiðarfæra sem þeir munu nota og í þeim fiskveiðiaðferðum sem þeir munu beita;
- c) skyldur eigenda fiskiskipa, fiskimanna og annarra sem málið varðar að teknu tilliti til öryggis og heilsu fiskimanna undir 18 ára;
- d) skýrslugjöf og rannsókn á slysum um borð í fiskiskipum sem sigla undir fána þeirra; og
- e) skipun sameiginlegra nefnda um öryggi og heilbrigði við vinnu eða, að höfðu samráði, að setja á laggir aðrar viðeigandi stofnanir.

32. gr.

1. Kröfur þessarar greinar skulu gilda um fiskiskip sem eru 24 metrar að lengd og lengri og eru að jafnaði á sjó lengur en þrjú daga og þau skulu einnig, að höfðu samráði, gilda um önnur fiskiskip, að teknu tilliti til fjölda fiskimanna um borð, farsviðs og lengdar útivistar.

2. Lögbært stjórnvald skal:

- a) að höfðu samráði, krefjast þess að eigandi fiskiskipsins, í samræmi við landslög, reglugerðir, kjarasamninga og venju, komi á verklagsreglum um borð til að koma í veg fyrir vinnuslys, meiðsl og sjúkdóma, að teknu tilliti til sérstakrar hættu og áhættu um borð í fiskiskipinu sem í hlut á; og

- b) krefjast þess að eigandi fiskiskips, skipstjórum, fiskimönnum og öðrum viðkomandi einstaklingum sé séð fyrir fullnægjandi og hentugu leiðbeiningar- og þjálfunarefni eða öðrum viðeigandi upplýsingum um mat á og viðbrögð við áhættu tengdri öryggi og heilsu um borð í fiskiskipum.
3. Eigendur fiskiskipa skulu:
- tryggja að sérhver fiskimaður um borð fái í hendur upplýsingar um viðeigandi hlífðarklæðnað og persónuhlífar;
 - tryggja að sérhver fiskimaður hafi hlotið grunnöryggisþjálfun viðurkennda af lögbæru stjórnvaldi; lögbært stjórnvald má veita fiskimönnum, sem hafa sýnt fram á sambærilega þekkingu og reynslu, skriflegar undanþágur frá þessari kröfu; og
 - tryggja að fiskimönnum sé nægilega vel kunnugt um virkni búnaðar og stjórnun hans, þ.m.t. viðeigandi öryggisráðstafanir, áður en þeir nota búnaðinn eða taka þátt í viðeigandi aðgerðum.

33. gr.

Gera skal áhættumat í tengslum við fiskveiðar, eftir því sem við á, með þátttöku fiskimanna eða fulltrúa þeirra.

TRYGGINGAVERND

34. gr.

Hvert aðildarríki skal sjá til þess að fiskimenn, sem hafa fast aðsetur á yfirráðasvæði þess, og nánustu skyldmenni þeirra, að svo miklu leyti sem kveðið er á um slíkt í landslögum þess, eigi rétt á bótum úr tryggingaverndarkerfi sem veitir ekki lakari kjör en aðrir launamenn njóta, þ.m.t. sjálfstætt starfandi einstaklingar sem hafa fast aðsetur á yfirráðasvæði þess.

35. gr.

Hvert aðildarríki skal gera ráðstafanir, með tilliti til aðstæðna innanlands, til þess að allir fiskimenn, sem hafa fast aðsetur á yfirráðasvæði þess, öðlist víðtæka tryggingavernd í áföngum.

36. gr.

Aðildarríki skulu vinna saman í krafti gagnkvæmra eða marghliða samninga eða annarra ráðstafana, í samræmi við landslög, reglugerðir eða venjur:

- um að fiskimenn öðlist víðtæka tryggingavernd í áföngum, að teknu tilliti til reglunnar um jafnræði við málsmeðferð óháð þjóðerni; og
- um að tryggja að réttindi á grunni tryggingaverndar sem allir fiskimenn njóta góðs af eða eru við það að öðlast án tillits til aðseturs.

37. gr.

Þrátt fyrir skilgreiningu ábyrgðar skv. 34., 35. og 36. gr. mega aðildarríki setja, á grunni gagnkvæmra og marghliða samninga og á grunni ákvæða sem samþykkt eru innan ramma svæðisstofnana um efnahagslega samvinnu, aðrar reglur um löggjöf um tryggingavernd sem tekur til fiskimanna.

VERND EF VINNUTENGD VEIKINDI, ÁVERKAR EÐA
DAUÐSFALL BER AÐ HÖNDUM

38. gr.

1. Hvert aðildarríki skal gera ráðstafanir til þess að veita fiskimönnum vernd í samræmi við landslög, reglugerðir eða landsvenju, vegna vinnutengdra veikinda, áverka eða dauðsfalla.
2. Ef áverkar verða af völdum vinnuslyss eða ef um sjúkdóm er að ræða skal fiskimaðurinn hafa aðgang að:
 - a) viðeigandi læknishjálpi; og
 - b) samsvarandi bótum í samræmi við landslög og reglugerðir.
3. Að teknu tilliti til eðlis fiskveiða má tryggja verndina, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, með:
 - a) fyrirkomulagi sem kveður á um ábyrgð eigenda fiskiskipa; eða
 - b) skyldutryggingu, bótum starfsmanna eða öðrum kerfum.

39. gr.

1. Séu ekki fyrirmæli í landsrétti fyrir fiskimenn ekki fyrir hendi skal hvert aðildarríki samþykkja lög, reglugerðir eða aðrar ráðstafanir til að tryggja að eigendur fiskiskipa séu ábyrgir fyrir því að fiskimenn á fiskiskipum, sem sigla undir fána þeirra, njóti heilsuverndar og læknishjálpar á meðan þeir eru ráðnir eða starfa um borð í skipunum á sjó eða í erlendum höfnum. Slík lög, reglugerðir eða aðrar ráðstafanir skulu tryggja að eigendur fiskiskipa beri ábyrgð á að greiða kostnað fyrir læknishjálpi, þ.m.t. tengd efnisleg aðstoð og stuðningur meðan lækni meðferð fer fram í erlendu ríki, þar til fiskimaðurinn hefur verið sendur aftur til síns heima.
2. Heimila má með landslögum eða reglugerðum að útiloka ábyrgð eiganda fiskiskips ef áverkinn varð með öðrum hætti en í þjónustu við skipið eða ef veikindunum eða óstarfhæfni var leynt við ráðningu eða upphaf starfs eða ef áverkinn eða veikindin voru sökum vísitandi misferlis fiskimannsins.

VII. HLUTI

FRAMKVÆMD OG EFTIRFYLGNI

40. gr.

Hvert aðildarríki skal með skilvirkum hætti halda uppi lögsögu og eftirliti með skipum sem sigla undir fána þess með því að koma á kerfi til að tryggja að kröfur þessarar samþykktar séu uppfylltar, þ.m.t., eftir því sem við á, skoðanir, tilkynningar, málsmeðferð um kvartanir, hæfileg viðurlög og ráðstafanir til úrbóta í samræmi við landslög eða reglugerðir.

41. gr.

1. Aðildarríki skulu krefjast þess að skip sem eru á sjó lengur en þrjá daga sem:
 - a) eru 24 metrar að lengd og lengri; eða
 - b) sigla að jafnaði í meira en 200 sjómílna fjarlægð frá strandlengju fánaríkis eða sigla út fyrir ytri brún landsgrunnsins, hvor heldur fjarlægðin er meiri frá strandlengjunni, hafi um borð gilt skjal gefið út af lögbæru stjórnvaldi sem staðfestir að skipið hafi verið skoðað af lögbæru stjórnvaldi eða fyrir þess hönd og þar með sé farið að ákvæðum þessarar samþykktar um aðbúnað og vinnuskilyrði.

2. Gildistími slíks skjals kann að falla saman við gildistíma innlands eða alþjóðlegs öryggisskírteinis fyrir fiskiskip en í engu tilviki skal sá gildistími vera lengri en fimm ár.

42. gr.

1. Lögbært stjórnvald skal tilnefna nægilegan fjölda hæfra skoðunarmanna til að rækja skyldur þess skv. 41. gr.

2. Þegar komið er á skilvirku kerfi fyrir skoðanir á aðbúnaði og vinnuskilyrðum um borð í fiskiskipum getur aðildarríki, eftir því sem við á, heimilað opinberum stofnunum eða öðrum stofnunum sem það viðurkennir sem hæfar og óháðar að framkvæma skoðanirnar og gefa út skjöl. Í öllum tilvikum skal aðildarríki bera fulla ábyrgð á að skoða og gefa út tengd skjöl um aðbúnað og vinnuskilyrði fiskimanna á fiskiskipum um borð í skipum sem sigla undir fána þess.

43. gr.

1. Aðildarríki sem berst kæra eða fær í hendur sannanir fyrir því að fiskiskip fullnægi ekki kröfum þessarar samþykktar skal gera nauðsynlegar ráðstafanir til að rannsaka málið og tryggja að til aðgerða verði gripið til að ráða bót á þeim ágöllum sem kunna að hafa komið fram.

2. Nú kemur fiskiskip í höfn aðildarríkis í venjubundnum erindagjörðum eða í tengslum við rekstur þess og aðildarríkinu berst kæra eða sannanir fyrir því að skipið fullnægi ekki kröfum þessarar samþykktar og getur aðildarríkið þá gefið skýrslu til ríkisstjórnar fánaríkis skipsins, sent afrit af henni til framkvæmdastjóra Alþjóðavinnuáskrifstofunnar og getur gripið til nauðsynlegra ráðstafana til þess að bæta úr hverjum þeim atriðum um borð sem eru greinilega hættuleg öryggi eða heilbrigði.

3. Þegar ráðstafanirnar, sem um getur í 2. mgr., eru gerðar skal aðildarríkið þegar í stað tilkynna þær næsta fulltrúa fánaríkisins og hafa slíkan fulltrúa viðstaddan ef unnt er. Aðildarríkið skal ekki halda skipi eða tefja það umfram nauðsyn.

4. Að því er varðar þessa grein getur fiskimaður, fagaðili, félag, stéttarfélag eða hver sá sem á hagsmuna að gæta í sambandi við öryggi skipsins lagt fram kvörtun, þ.m.t. varðandi öryggi og heilbrigði fiskimannanna um borð.

5. Þessi grein gildir ekki um kvartanir sem aðildarríki telur augljóslega tilefnislausar.

44. gr.

Hvert aðildarríki skal beita þessari samþykkt þannig að tryggt sé að fiskiskip sem sigla undir fána ríkis sem hefur ekki fullgilt þessa samþykkt hljóti ekki hagstæðari meðhöndlun en fiskiskip sem sigla undir fána aðildarríkja sem hafa fullgilt hana.

VIII. HLUTI
BREYTINGAR Á I., II. OG III. VIÐAUKA

45. gr.

1. Með fyrirvara um viðeigandi ákvæði samþykktar þessarar getur Alþjóðavinnuálagið breytt I., II. og III. viðauka. Stjórnarnefnd alþjóðavinnuáskrifstofunnar má setja mál á dagskrá þingsins um tillögur um slíkar breytingar sem ákveðnar eru á þríhliða fundi sérfræðinga. Ákvörðunin um að samþykkja tillögurnar þarf atkvæði tveggja þriðju hluta þeirra fulltrúa sem þingið sækja og helmings þeirra aðildarríkja sem fullgilt hafa samþykkt þessa.

2. Breyting sem samþykkt er í samræmi við 1. mgr. þessarar greinar skal öðlast gildi sex mánuðum eftir þann dag sem hún var samþykkt fyrir hvert aðildarríki sem fullgilt hefur samþykkt þessa nema slíkt aðildarríki hafi tilkynnt forstjóra alþjóðavinnumálaskrifstofunnar skriflega að hún skuli ekki öðlast gildi gagnvart því aðildarríki, eða að hún skuli öðlast gildi síðar samkvæmt síðari skriflegri tilkynningu.

IX. HLUTI LOKAÁKVÆÐI

46. gr.

Samþykkt þessi er endurskoðun á samþykkt um lágmarksaldur fiskimanna, 1959 (nr. 112), samþykkt um læknisskoðun fiskimanna, 1959 (nr. 113), samþykkt um skiprúmssamninga fiskimanna, 1959 (nr. 114), og samþykkt um vistarverur í fiskiskipum, 1966 (nr. 126).

47. gr.

Formlegar fullgildingar samþykktar þessarar skulu sendar forstjóra alþjóðavinnumálaskrifstofunnar til skrásetningar.

48. gr.

1. Þessi samþykkt skal einungis bindandi fyrir þau aðildarríki Alþjóðavinnumálastofnunarinnar sem hafa látið forstjóra alþjóðavinnumálaskrifstofunnar skrá fullgildingar sínar.

2. Hún gengur í gildi tólf mánuðum eftir að fullgildingar tíu aðildarríkja, þar af átta strandríkja, hafa verið skráðar hjá forstjóranum.

3. Síðan gengur þessi samþykkt í gildi, að því er snertir hvert aðildarríki, tólf mánuðum eftir að fullgilding þess hefur verið skráð.

49. gr.

1. Aðildarríki, sem fullgilt hefur samþykkt þessa, getur sagt henni upp að liðnum tíu árum frá fyrstu gildistöku hennar. Tilkynningu um uppsögn skal senda forstjóra alþjóðavinnumálaskrifstofunnar til skrásetningar. Slík uppsögn öðlast ekki gildi fyrir en einu ári eftir skrásetningu hennar.

2. Hvert það aðildarríki, sem fullgilt hefur samþykkt þessa, en notfærir sér ekki innan árs frá lokum tíu ára tímabilsins, sem um getur í fyrri tölulið, rétt þann til uppsagnar, sem kveðið er á um í þessari grein, skal bundið af henni í annað tíu ára tímabil, og síðan getur það sagt þessari samþykkt upp á fyrsta ári hvers nýs tíu ára tímabils í samræmi við ákvæði þessarar greinar.

50. gr.

1. Forstjóri alþjóðavinnumálaskrifstofunnar skal tilkynna öllum aðildarríkjum Alþjóðavinnumálastofnunarinnar skráningu allra fullgildinga, yfirlýsinga og uppsagna sem aðildarríki stofnunarinnar hafa sent honum.

2. Þegar forstjórinn tilkynnir aðildarríkjum stofnunarinnar skrásetningu síðustu fullgildinga, sem krafist er til að samþykktin öðlist gildi, skal hann vekja athygli aðila að stofnuninni á hvaða dag samþykktin gangi í gildi.

51. gr.

Forstjóri alþjóðavinnumálaskrifstofunnar skal senda aðalritara Sameinuðu þjóðanna, til skrásetningar skv. 102. gr. stofnskrár Sameinuðu þjóðanna, allar upplýsingar um fullgildingar, yfirlýsingar og uppsagnir sem skráðar eru hjá forstjóranum.

52. gr.

Þegar stjórnarnefnd alþjóðavinnumálaskrifstofunnar kann að álíta það nauðsynlegt skal hún leggja fyrir allsherjarþingið skýrslu um framkvæmd samþykktar þessarar og athuga jafnframt hvort æskilegt sé að setja á dagskrá þingsins endurskoðun hennar allrar eða hluta hennar, enda sé jafnframt gætt ákvæða 45. gr.

53. gr.

1. Ef þingið gerir nýja samþykkt, sem breytir þessari samþykkt og sú samþykkt mælir ekki fyrir á annan veg, þá skal:
 - a) fullgilding aðildarríkis á hinni nýju samþykkt ipso jure hafa í för með sér tafarlausa uppsögn þessarar samþykktar, hvað sem ákvæðum 49. gr. hér að framan líður, ef hin nýja samþykkt öðlast gildi og þá frá þeim tíma, þegar það gerist;
 - b) aðildarríkjum ekki heimilt að fullgilda þessa samþykkt eftir að hin nýja samþykkt gekk í gildi.
2. Þessi samþykkt skal, hvað sem öðru líður, halda gildi sínu hvað snertir form og efni gagnvart þeim aðildarríkjum sem hafa fullgilt hana en ekki hina nýju samþykkt.

54. gr.

Enskur og franskur texti samþykktar þessarar er jafngildur.

I. VIÐAUKI**JAFNGILDI Í MÆLINGU**

Ákveði lögbært stjórnvald, að höfðu samráði, að í skilningi þessarar samþykktar skuli nota mestu lengd (LOA) í stað lengdar (L) sem grunnviðmiðun um mælingu:

- a) þá telst mesta lengd (LOA) 16,5 metrar vera jafngild 15 metra lengd (L);
- b) þá telst mesta lengd (LOA) 26,5 metrar vera jafngild 24 metra lengd (L);
- c) þá telst mesta lengd (LOA) 50 metrar vera jafngild 45 metra lengd (L).

II. VIÐAUKI**SAMNINGUR UM STARF FISKIMANNS**

Í samningi um starf fiskimanns skal tilgreina eftirtaldar upplýsingar, nema talið sé ónaúðsynlegt að þær séu taldar með af þeim sökum að settar hafi verið reglur um málið með öðrum hætti í landslögum, reglugerðum eða kjarasamningum eftir atvikum:

- a) eftirnafn fiskimanns og önnur nöfn, fæðingardag eða aldur og fæðingarstað;
- b) staðinn og dagsetninguna þar sem samningurinn var gerður;
- c) nafn fiskiskipsins eða fiskiskipanna og skráningarnúmer skipsins eða skipanna þar sem fiskimaðurinn skuldbindur sig að starfa;
- d) nafn atvinnurekanda eða eiganda fiskiskips eða annars aðila að samningi við fiskimanninn;

- e) sjóferð eða sjóferðir sem fara á í ef unnt er að ákvarða það þegar samningurinn er gerður;
- f) stöðu sem fiskimaðurinn á að gegna;
- g) ef unnt er, staðinn og dagsetninguna þar sem fiskimaðurinn á að mæta til þjónustu um borð;
- h) vistir sem sjá á fiskimanninum fyrir, nema kveðið sé á um annað fyrirkomulag í landslögum eða reglugerðum;
- i) upplýsingar um launafjárhæðir eða hlut og aðferð við að reikna út slíkan hlut ef greiða á á grundvelli hlutar, eða launafjárhæð og hlut og aðferð við að reikna út hið síðarnefnda ef greitt er á grundvelli þessara þátta sameiginlega og umsamin lágmarkslaun;
- j) samningslok og skilmála þar að lútandi, það er að segja:
 - i. ef samningurinn hefur tiltekinn gildistíma, gildislökadag hans;
 - ii. taki samningurinn til einnar ferðar, ákvörðunarhöfn og þann tíma sem þarf að líða eftir komu áður en samningslok geta átt sér stað;
 - iii. sé samningurinn ótímabundinn, skilyrðin sem heimila hvorum aðila fyrir sig að segja honum upp, ásamt tilskildum uppsagnarfresti, sem skal hvorki vera styttri fyrir atvinnurekandann, eða fyrir eiganda fiskiskipsins, né aðra aðila að samningnum við fiskimanninn né aðra aðila að samningnum við fiskimanninn;
- k) vernd sem fiskimaðurinn nýtur ef veikindi, áverkar eða dauðsföll verða í tengslum við þjónustuna;
- l) fjárhæð greidds árlegs orlofs eða, eftir atvikum, reglu sem notuð er til að reikna út orlof;
- m) greiðslur sem atvinnurekanda, eiganda fiskiskips eða öðrum aðila eða aðilum að samningi um starf fiskimannsins, eftir því sem við á, ber að inna af hendi til fiskimanns í tengslum við heilsuvernd og tryggingavernd;
- n) rétt fiskimannsins til heimsendingar;
- o) tilvísun til kjarasamnings, eftir atvikum;
- p) lágmarkshvöldartíma í samræmi við landslög, reglugerðir eða aðrar ráðstafanir; og
- q) önnur atriði sem krafist kann að vera í landslögum eða reglugerðum.

III. VIÐAUKI

VISTARVERUR FISKISKIPS ALMENN ÁKVÆÐI

1. Í samningi þessum merkir:
 - a) „nýtt fiskiskip“: skip sem eftirfarandi á við um:
 - i. smíðasamningur eða samningur um meiri háttar breytingar hefur verið gerður á gildistökuþegi samþykktarinnar eða síðar fyrir hlutaðeigandi aðildarríki; eða
 - ii. smíðasamningur eða samningur um meiri háttar breytingar hefur verið gerður fyrir gildistökuþegi samþykktarinnar fyrir hlutaðeigandi aðildarríki og afhending fer fram þremur árum eftir þann dag eða síðar; eða
 - iii. þar sem ekki liggur fyrir smíðasamningur á gildistökuþegi samþykktarinnar eða síðar fyrir hlutaðeigandi aðildarríki:
 - kjölurinn hefur verið lagður, eða

- smíði tiltekins skips er greinilega hafin, eða
 - samsetning er hafin á og er orðin að minnsta kosti 50 tonn að þyngd eða 1% af áætluðum heildarþunga alls smíðaefnis, hvort heldur er minna;
- b) „gamalt skip“: fiskiskip sem er ekki nýtt fiskiskip.
2. Eftirtalið gildir um öll ný þilfarsfiskiskip með fyrirvara um undantekningarnar sem kveðið er á um í 3. gr. samþykktarinnar. Lögbært stjórnvald má, að höfðu samráði, einnig beita kröfum þessa viðauka gagnvart gömlum skipum þegar og að því marki sem það er skynsamlegt og framkvæmanlegt.
3. Lögbært stjórnvald má, að höfðu samráði, heimila frávik frá ákvæðum þessa viðauka fyrir fiskiskip sem eru að jafnaði skemur á sjó en 24 klukkustundir og þegar fiskimennirnir búa ekki um borð í skipinu þegar það er í höfn. Þar sem slík skip eiga í hlut skulu lögbær stjórnvöld tryggja að hlutadeigandi fiskimenn hafi fullnægjandi hvíldar-, matar- og hreinlætisaðstöðu.
4. Tilkynna skal hvers kyns frávik aðildarríkis skv. 3. mgr. þessa viðauka til alþjóðavinnuáskrifstofunnar skv. 22. gr. stofnskrár Alþjóðavinnuáskrifstofunnarinnar.
5. Beita má kröfum fyrir skip sem eru 24 metrar að lengd og lengri gagnvart skipum sem eru á bilinu 15 til 24 metrar að lengd ef lögbært stjórnvald telur, að höfðu samráði, að það sé skynsamlegt og framkvæmanlegt.
6. Fiskimenn sem starfa um borð í fylgdarskipum þar sem ekki eru viðunandi vistarverur og hreinlætisaðstaða skal séð fyrir slíkum vistarverum og aðstöðu um borð í móðurskipinu.
7. Aðildarríki mega beita kröfum þessa viðauka um hávaða, titring, loftræstingu, hita, loftjöfnun og lýsingu þannig að þær taki til lokaðra vinnurýma og rýma sem notuð eru til geymslu ef slík beiting, að höfðu samráði, telst vera viðeigandi og hafi ekki neikvæð áhrif á vinnsluna, vinnuástöðu eða gæði aflans.
8. Notkun brúttótonna eins og um getur í 5. gr. samþykktarinnar takmarkast við eftirtaldar málsgreinar þessa viðauka: 14., 37., 38., 41., 43., 46., 49., 53., 55., 61., 64., 65. og 67. Í þessu skyni, þegar lögbært yfirvald ákveður, að höfðu samráði, að nota brúttótonn (BT) sem grunnviðmiðun um mælingu:
- a) telst brúttótonnatalan 75 BT vera jafngild 15 metra lengd (L) eða heildarlengdinni (LOA) 16,5 metrar;
 - b) telst brúttótonnatalan 300 BT vera jafngild 24 metra lengd (L) eða heildarlengdinni (LOA) 26,5 metrar;
 - c) telst brúttótonnatalan 950 BT vera jafngild 45 metra lengd (L) eða heildarlengdinni (LOA) 50 metrar.

Skipulag og eftirlit

9. Lögbært stjórnvald skal fullvissa sig um að í hvert sinn sem nýtt skip er smíðað eða þegar vistarverur áhafnar í skipi hafa verið endurbyggðar að slíkt skip uppfylli kröfur þessa viðauka. Lögbært stjórnvald skal, eftir því sem unnt er, krefjast þess að farið sé eftir ákvæðum þessa viðauka þegar meiri háttar breytingar eru gerðar á vistarverum áhafnar í skipi, og að því er varðar skip sem breytir um fána sem það siglir undir og fer undir fána aðildarríkis, skal þess krafist að farið sé eftir kröfum í þessum viðauka sem gilda í samræmi við 2. mgr. þessa viðauka.

10. Að því er varðar þau tilvik sem um ræðir í 9. mgr. þessa viðauka fyrir skip sem eru 24 metrar að lengd og lengri skal krefjast þess að nákvæmar teikningar og upplýsingar um vistarverur verði lagðar fram til samþykktar hjá lögbæru stjórnvaldi eða hjá aðila sem það viðurkennir.

11. Að því er varðar skip sem eru 24 metrar að lengd og lengri skal lögbært stjórnvald í öllum tilvikum þegar vistarverur áhafnar í skipi hafa verið endurbyggðar eða meiriháttar breytingar gerðar á þeim skoða vistarverurnar með tilliti til þess hvort þær uppfylli kröfur samþykktarinnar og þegar skipið breytir um fána sem það siglir undir og fer undir fána aðildarríkis hvort farið sé eftir kröfum í þessum viðauka sem gilda skv. 2. mgr. þessa viðauka. Lögbært stjórnvald má standa fyrir viðbótarskoðunum á vistarverum áhafnar að eigin geðþótta.

12. Þegar skip breytir um fána skulu aðrar kröfur, sem lögbært stjórnvald aðildarríkisins, sem heimilaði skipinu áður að sigla undir fána sínum og kann að hafa samþykkt í samræmi við 15., 39., 47. eða 62. mgr. þess viðauka, falla úr gildi gagnvart skipinu.

Hönnun og smíði

Lofthæð

13. Lofthæð skal vera fullnægjandi í öllum vistarverum. Í rýmum þar sem fiskimönnum er ætlað að standa langtímum saman skal lögbært stjórnvald mæla fyrir um lágmarkslofthæð.

14. Í skipum sem eru 24 metrar að lengd og lengri skal lágmarkslofthæð í öllum vistarverum, þar sem nauðsynlegt er að unnt sé að hreyfa sig á frjálstan og óþvingaðan hátt, ekki vera undir 200 sentímetrum.

15. Þrátt fyrir ákvæði 14. mgr. má lögbært stjórnvald, að höfðu samráði, ákveða að lágmarkslofthæð skuli ekki vera minni en 190 sentímetrar í öllu rými, eða hluta af rými, í vistarverum þar sem tryggt er að slíkt sé skynsamlegt og hafi ekki í för með sér óþægindi fyrir fiskimenn.

Op inn í og milli vistarvera

16. Ekki skal vera opið beint inn í svefnklefa frá fiskirýmum og vélarrúmi nema ef um neyðarundankomuleið sé að ræða. Forðast skal, nema það sé skynsamlegt og framkvæmanlegt, að hafa opið beint inn frá eldhúsum, geymslum, þurrkherbergjum eða frá sameiginlegri hreinlætisaðstöðu nema annað sé sérstaklega tekið fram.

17. Að því er varðar skip sem eru 24 metrar að lengd eða lengri skal ekki vera opið beint inn í svefnklefa frá fiskirými og vélarrúmi eða frá eldhúsum, geymslum, þurrkherbergjum eða frá sameiginlegri hreinlætisaðstöðu nema ef um neyðarundankomuleið sé að ræða; sá hluti þilsins sem aðskilur slík rými frá svefnklefum og ytri þiljum skal vera vandlega smíðaður úr stáli eða öðru viðurkenndu efni og skal vera vatns- og gasþéttur. Þetta ákvæði girðir ekki fyrir þann möguleika að tveir svefnklefar nýti sömu hreinlætisaðstöðuna.

Einangrun

18. Vistarverur skulu einangraðar á fullnægjandi hátt. Efni, sem eru notuð til að smíða innri þil, veggklæðningu og klæðningu, gólf og samskeyti, skulu vera hentug til þeirra nota og vera þannig úr garði gerð að tryggt sé að umhverfi sé heilsusamlegt. Sjá skal fyrir fullnægjandi frárennsli í öllum vistarverum.

Annað

19. Gera skal allar þær ráðstafanir sem raunhæfar eru til að verja vistarverur áhafnar í fiskiskipum gegn ásókn flugna og annarra skordýra, einkum þegar skip eru starfrækt á svæðum þar sem moskítóflugan er landlæg.

20. Séð skal fyrir neyðarundankomuleiðum frá öllum vistarverum eftir því sem þörf krefur.

Hávaði og titringur

21. Lögbært stjórnvald skal gera ráðstafanir til þess að takmarka mikinn hávaða og titring í vistarverum og, eftir því sem við verður komið, í samræmi við viðeigandi alþjóðlegar viðmiðanir.

22. Fyrir skip sem eru 24 metrar að lengd og lengri skal lögbært stjórnvald samþykkja viðmiðanir um hávaða og titring í vistarverum sem skal tryggja að fiskimenn séu nægilega verndaðir gegn áhrifum slíks hávaða og titrings, þ.m.t. áhrifum ofþreytu sem stafar af hávaða og titringi.

Loftræsting

23. Vistarverur skulu vera loftræstar, að teknu tilliti til loftslags. Loftræstikerfið skal ætíð sjá fyrir lofti af fullnægjandi gæðum þegar fiskimenn eru um borð í skipinu.

24. Fyrirkomulag loftræstingar eða aðrar ráðstafanir skulu vera með þeim hætti að þeir sem reykja ekki séu verndaðir fyrir tóbaksreyk.

25. Skip sem eru 24 metrar að lengd og lengri skulu búin loftræstikerfi fyrir vistarverur og vera þannig stillt að gæði loftsins viðhaldist og tryggt sé að hreyfing lofts sé fullnægjandi við hvers kyns veðurskilyrði og loftslag. Loftræstikerfi skal ætíð vera í gangi þegar fiskimenn eru um borð.

Hitun og loftjöfnun

26. Allar vistarverur áhafnar skulu vera nægilega vel hitaðar, að teknu tilliti til veðurskilyrða.

27. Í skipum sem eru 24 metrar að lengd og lengri skal séð fyrir nægilegum hita með viðunandi hitakerfi nema í fiskiskipum sem eru einungis starfrækt í hitabeltisloftslagi. Kerfi til upphitunar skal sjá fyrir hita við allar aðstæður, eftir þörfum, og skal ætíð að vera í gangi þegar fiskimenn búa eða starfa um borð og aðstæður krefjast notkunar þess.

28. Í skipum sem eru 24 metrar að lengd og lengri skulu vera loftjöfnunarkerfi í vistarverum fiskimanna, á stjórnþalli, í loftskeytakefa og miðlægum stjórnklefa vélarrúms nema í skipum sem athafna sig reglulega í tempruðu loftslagi þar sem það reynist ekki nauðsynlegt.

Lýsing

29. Allar vistarverur skulu vera nægilega upplýstar.

30. Eftir því sem kostur er skulu vistarverur lýstar upp með dagsljósi til viðbótar við gervilýsingu. Í svefnrými sem lýst er upp með dagsljósi skal vera hægt að byrgja ljósið.

31. Við hvert svefnpláss skal vera fullnægjandi lesljós til viðbótar staðalýsingu í klefanum.

32. Koma skal fyrir neyðarlýsingu í svefnklefum.

33. Í þeim skipum sem eru ekki búin neyðarlýsingu í matsölum, göngum og öðrum rýmum sem eru eða kunna að vera notuð sem neyðarundankomuleið skal koma fyrir varanlegri næturlýsingu í slíkum rýmum.

34. Í skipum sem eru 24 metrar að lengd og lengri skal lýsing í vistarverum vera í samræmi við þær viðmiðanir sem lögbær stjórnvöld ákveða. Í öllum hlutum vistarvera sem eru ætlaðar til frjálsra athafna skal lágmarksviðmiðun fyrir slíka lýsingu miðast við að einstaklingur með eðlilega sjón geti lesið venjulegt dagblað á björtum degi.

Svefnklefar

Almennt

35. Ef unnt er með tilliti til hönnunar, stærðar og notkunar skips skulu svefnvistarverur staðsettar þar sem áhrifa hreyfingar og hröðunar gæta sem minnst en skulu þó í engum tilvikum staðsettar fyrir framan árekstrarþil.

Gólfflötur

36. Fjöldi einstaklinga í hverjum svefnklefa og gólfflötur fyrir hvern einstakling, fyrir utan rými fyrir hvílur og skápa, skal miðast við að fiskimaðurinn hafi nægilegt rými og njóti nægilegra þæginda um borð, að teknu tilliti til þjónustu skipsins.

37. Í skipum sem eru 24 metrar að lengd og lengri en undir 45 metrum að lengd skal gólfflötur fyrir hvern einstakling í svefnrýmum, fyrir utan rými fyrir hvílur og skápa, ekki vera minni en 1,5 fermetrar.

38. Í skipum sem eru 45 metrar að lengd og lengri skal gólfflötur fyrir hvern einstakling í svefnrýmum, fyrir utan rými fyrir hvílur og skápa, ekki vera minni en 2 fermetrar.

39. Þrátt fyrir ákvæði 37. og 38. mgr. má lögbært stjórnvald, að höfðu samráði, ákveða að lágmarksgólfflötur í svefnklefum fyrir hvern einstakling, fyrir utan rými fyrir hvílur og skápa, skuli ekki vera minni en 1,0 eða 1,5 fermetrar eftir því sem við á og lögbært stjórnvald hefur fullvissað sig um að slíkt sé skynsamlegt og hafi ekki í för með sér óþægindi fyrir fiskimenn.

Fjöldi einstaklinga í svefnklefum

40. Fjöldi þeirra einstaklinga sem heimilað er að búi í hverjum svefnklefa skal ekki vera meiri en sex nema kveðið sé á um annað sérstaklega.

41. Í skipum sem eru 24 metrar að lengd og lengri skal fjöldi þeirra einstaklinga sem heimilað er að búi í hverjum svefnklefa ekki vera meiri en fjórir. Lögbært stjórnvald má heimila undantekningar frá þessari kröfu í sérstökum tilvikum ef stærð, tegund eða fyrirhuguð þjónusta skipsins gerir það að verkum að krafan er óskynsamleg eða óframkvæmanleg.

42. Eftir því sem kostur er skal sjá fyrir aðskildum svefnklefa eða svefnklefum fyrir yfirmenn nema kveðið sé á um annað sérstaklega.

43. Í skipum sem eru 24 metrar að lengd og lengri skulu svefnklefar fyrir yfirmenn, þegar unnt er, vera einmannsklefar og í engum tilvikum skulu vera fleiri en tvær hvílur í einum svefnklefa. Lögbært stjórnvald má heimila undantekningar frá þessum kröfum í sérstökum tilvikum ef stærð, tegund eða fyrirhuguð þjónusta skipsins gerir það að verkum að kröfurnar séu óskynsamlegar eða óframkvæmanlegar.

Annað

44. Hámarksfjöldi einstaklinga sem mega hafa aðsetur í hverjum svefnklefa skal vera merktur með skýrum og óafmáanlegum hætti á stað í klefanum þar sem það er sýnilegt með góðu móti.

45. Sjá skal fyrir sjálfstæðum hvílum af viðeigandi stærð. Hentugt efni skal vera í rúm-dýnum.

46. Í skipum sem eru 24 metrar að lengd og lengri skal innra mál hvíla vera a.m.k. 198 sentímetrar að lengd og 80 sentímetrar að breidd.

47. Þrátt fyrir ákvæði 46. mgr. má lögbært stjórnvald, að höfðu samráði, ákveða að innra lágmarksmál hvíla skuli ekki vera minna en 190 sentímetrar á lengd og 70 sentímetrar að breidd þar sem tryggt er að slíkt sé skynsamlegt og hafi ekki í för með sér óþægindi fyrir fiskimenn.

48. Svefnklefa skal hanna og búa þannig að íbúum þeirra séu tryggð viðunandi þægindi og að auðvelt sé að þrifa þau. Meðal þess búnaðar sem séð er fyrir eru hvílur, sjálfstæðir skápar sem nægja fyrir föt og aðrar persónulegar eigur ásamt hentugum fleti til skriftar.

49. Í skipum sem eru 24 metrar að lengd og lengri skal vera borð sem hentar til skriftar ásamt stól.

50. Svefnvistarverur skulu staðsettar eða búnar, eftir því sem við verður komið, þannig að karlar og konur njóti viðunandi næðis og vernd einkalífs.

Matsalir

51. Borðsalir skulu vera eins nálægt eldhúsi og hentugt er en skulu þó í engum tilvikum staðsettir fyrir framan árekstrarþil.

52. Skip skulu búnin borðsölum sem eru hentugir fyrir þá þjónustu sem þar er boðið upp á. Eftir því sem kostur er skulu matsalir vera aðgreindir frá svefnrymum nema kveðið sé á um annað sérstaklega.

53. Í skipum sem eru 24 metrar að lengd og lengri skulu matsalir vera aðgreindir frá svefnrymum.

54. Stærð og búnaður í hverjum matsal skal nægja fyrir þann fjölda einstaklinga sem líklegt má telja að noti hann hverju sinni.

55. Í skipum sem eru 24 metrar að lengd og lengri skal vera kæliskápur sem er nógu stór ásamt búnaði til að útbúa heita og kalda drykki sem skal ætíð vera aðgengilegur fiskimönnum.

Baðkór eða sturtur, salerni og vaskar

56. Sjá skal öllum um borð fyrir hreinlætisaðstöðu, þ.m.t. salernum, vöskum og baðkörum eða sturtum, eftir því sem við á í tengslum við þjónustu skipsins. Þessi aðstaða skal a.m.k. uppfylla lágmarksviðmiðanir um heilbrigðis- og hollustuhætti og viðunandi kröfur um gæði.

57. Hreinlætisaðstaðan skal vera þannig að komið sé í veg fyrir mengun til annarra rýma, eftir því sem við verður komið. Tryggja skal viðunandi næði í hreinlætisaðstöðunni.

58. Allir fiskimenn og aðrir einstaklingar um borð skulu hafa aðgang að köldu og heitu ferskvatni í nægilegu magni til að stuðla að hreinlæti. Lögbært stjórnvald má, að höfðu samráði, mæla fyrir um lágmarksmagn vatns sem sjá skal fyrir.

59. Þar sem séð er fyrir hreinlætisaðstöðu skal hún búnin loftræstingu sem er tengd út undir bert loft og vera aðskilin frá öllum öðrum hlutum vistarveranna.

60. Allt yfirborð í hreinlætisaðstöðu skal vera þannig að auðvelt sé að hreinsa það með skilvirkum hætti. Gólfklæðning skal vera með hálkuvörn.

61. Á skipum sem eru 24 metrar að lengd og lengri skal öllum fiskimönnum, sem búa ekki í klefum með viðtengdri hreinlætisaðstöðu, séð fyrir a.m.k. einu baðkari eða sturtu eða hvorutveggja, einu salerni og einum vaski fyrir hverja fjóra einstaklinga eða færri.

62. Þrátt fyrir ákvæði 61. mgr. má lögbært stjórnvald, að höfðu samráði, ákveða að séð skuli fyrir a.m.k. einu baðkari eða sturtu eða hvorutveggja og einum vaski fyrir hverja sex einstaklinga eða færri og að a.m.k. einu salerni fyrir hverja sex einstaklinga eða færri, þar sem tryggt er að slíkt sé skynsamlegt og hafi ekki í för með sér óþægindi fyrir fiskimenn.

Þvottaaðstaða

63. Sjá skal fyrir aðstöðu til að þvo og þurrka föt eftir þörfum, að teknu tilliti til þjónustu skipsins nema kveðið sé á um annað sérstaklega.

64. Í skipum sem eru 24 metrar að lengd og lengri skal sjá fyrir fullnægjandi aðstöðu til að þvo, þurrka og strauja föt.

65. Í skipum sem eru 45 metrar að lengd og lengri skal sjá fyrir fullnægjandi aðstöðu til að þvo, þurrka og strauja föt í klefa sem er aðgreindur frá svefnklefum, matsölum og salernum og skal hann vera nægilega loftræstur, hitaður og búinn þvottasnúrum og öðrum búnaði til að þurrka föt.

Aðstaða fyrir sjúka og slasaða fiskimenn

66. Hvenær sem þörf krefur skal klefi vera aðgengilegur fyrir fiskimann sem verður veikur eða hlýtur áverka.

67. Í skipum sem eru 45 metrar að lengd og lengri skal vera aðgreindur sjúkraklefi. Rým-ið skal vera vel búið og haldið í þrifalegu ástandi.

Önnur aðstaða

68. Staður skal vera fyrir hendi til að hengja upp sjóklæði og aðrar persónuhlífar fyrir utan en í hentugri fjarlægð frá svefnklefum.

Sængurfatnaður, borðbúnaður og ýmis ákvæði

69. Viðeigandi borðáhöld, sængurfatnaður og annað tau skal vera til reiðu fyrir alla fiskimenn um borð. Þó má endurheimta kostnaðinn af tauinu sem rekstrarkostnað ef kveðið er á um það í kjarasamningi eða í samningi um starf fiskimannsins.

Tómstundaaðstaða

70. Í skipum sem eru 24 metrar að lengd og lengri skal vera viðeigandi tómstunda-aðstaða, þægindi og þjónusta í þágu allra fiskimanna um borð. Eftir því sem við á má nota borðsali tómstundaiðkunar.

Fjarskiptaaðstaða

71. Allir fiskimenn um borð skulu fá réttmætan aðgang að fjarskiptaaðstöðu, eftir því sem unnt er, á sanngjörnu verði án þess að það sé hærra en sem nemur fullum kostnaði eiganda fiskiskipsins.

Eldhús og matvælageymslur

72. Sjá skal fyrir eldhúsbúnaði um borð. Þessi búnaður skal settur upp, þar sem því verður við komið í sérstöku eldhúsi, nema kveðið sé á um annað sérstaklega.

73. Eldhús, eða eldunaraðstaða ef ekki er um að ræða sérstakt eldhús, skal vera nægilega stórt, vel upplýst, loftræst og búið tækjum sem er vel viðhaldið.

74. Í skipum sem eru 24 metrar að lengd og lengri skal vera sérstakt eldhús.

75. Hylki undir bútan- og própangas sem notað er til eldunar í eldhúsi skal geymt á opnu þilfari og í skýli sem er hannað og varið frá utanaðkomandi hitagjöfum og utanaðkomandi hnjaski.

76. Sjá skal fyrir hentugri og nægilega stórri matvælageymslu sem unnt er að halda þurri, svalri og vel loftræstri í því skyni að koma í veg fyrir að vistir spillist og nota skal, nema kveðið sé á um annað sérstaklega, kælliskápa eða lághitageymslur ef unnt er.

77. Í skipum sem eru 24 metrar að lengd og lengri skal nota vistageymslu, kælliskáp eða annað lághitageymslurými.

Matvæli og drykkjarhæft vatn

78. Matvæli og drykkjarhæft vatn skal vera í nægu magni og með hliðsjón af fjölda fiskimanna, lengd og eðli sjóferðarinnar. Auk þess skulu þau vera af fullnægjandi gæðum, næringar innihaldi, magni og breytileika, einnig að teknu tilliti til mismunandi þátta sem snerta kröfur fiskimannanna hvað varðar menningu og trúarbrögð í tengslum við matvæli.

79. Lögbært stjórnvald má mæla fyrir um lágmarksviðmiðanir um magn matvæla og vatns sem skulu vera um borð.

Hreinlegar og vistlegar dvalaraðstaður

80. Vistarverum skal haldið hreinum og vistlegum og þar skal ekki geyma vörur og vistir sem eru ekki persónulegar eigur íbúa eða varða öryggi þeirra eða björgun.

81. Eldhúsi og matvælageymsluaðstöðu skal haldið í þrífalegu ástandi.

82. Úrgangur skal geymdur í lokuðum og algjörlega þéttum ílátum og hann skal fjarlægja af svæðum þar sem matvæli eru meðhöndluð hvenær sem þörf krefur.

Skoðanir skipstjóra eða undir yfirstjórn skipstjóra

83. Í skipum sem eru 24 metrar að lengd og lengri skal lögbært stjórnvald krefjast þess að tíðar skoðanir fari fram af hálfu eða undir yfirstjórn skipstjóra til að tryggja að:

- a) vistarverur séu hreinar, íbúðarhæfar svo mannsæmandi sé, öruggar og þeim vel við haldið;
- b) matvæla- og vatnsbirgðir séu nægar; og
- c) eldhúsi og matvælageymsluaðstöðu sé haldið í þrífalegu og að þessum rýmum sé vel við haldið.

Skrá skal niðurstöður slíks eftirlits og þær aðgerðir sem gripið er til í því skyni að laga hvers kyns ágalla sem kunna að hafa komið fram og skulu þær liggja frammi til skoðunar.

Frávik

84. Lögbært stjórnvald má, að höfðu samráði, heimila frávik frá ákvæðum þessa viðauka til þess að taka tillit, án mismununar, til hagsmuna fiskimanna að því er varðar mismunandi og sérstök trúarbrögð og félagslega siði, að því tilskildu að slík frávik hafi ekki í för með sér að öll aðstaða verði óhagkvæmari en ef þessum viðauka hefði verið beitt.

Fylgiskjal II.**Tilmæli nr. 199, um vinnu við fiskveiðar.**

Allsherjarþing Alþjóðavinnuáskrifstofnunarinnar,

er kom saman til 96. þingsetu sinnar í Genf hinn 30. maí 2007 eftir kvaðningu stjórnar- nefndar alþjóðavinnuáskrifstofunnar, og

sem veitir athygli tilmælum um starfsþjálfun fiskimanna, 1966 (nr. 126), og

að teknu tilliti til nauðsynjar þess að leysa af hólmi tilmæli um vinnu við fiskveiðar, 2005 (nr. 196), sem endurskoðar tilmæli um vinnutíma fiskimanna, 1920 (nr. 7), og

eftir að hafa ákveðið að samþykkja tilteknar tillögur um vinnu við fiskveiðar, sem er fjórða mál á dagskrá þessa þings, og hafa ákveðið að þessar tillögur skuli birtast í formi tilmæla til viðbótar samþykkt um vinnu við fiskveiðar, 2007 (sem kallast hér á eftir „samþykktin“) og leysir af hólmi tilmæli um vinnu við fiskveiðar, 2005 (nr. 196);

samþykkir þingið í dag, 14. júní 2007, eftirfarandi tilmæli, sem nefna má tilmæli um vinnu við fiskveiðar, 2007.

I. HLUTI**AÐSTÆÐUR VIÐ VINNU UM BORÐ Í FISKISKIPUM
VERND UNGMENNA**

1. Aðildarríki ættu að gera kröfur um þjálfun í landi fyrir einstaklinga frá 16 til 18 ára aldurs sem starfa um borð í fiskiskipum, að teknu tilliti til alþjóðlegra gerninga um þjálfun og vinnu um borð í fiskiskipum, þ.m.t. málefni um öryggi og heilbrigði við vinnu, næturvinnu, hættuleg verkefni, vinnu við hættulegan vélbúnað, meðhöndlun og flutninga þungra birgða með handaflí, vinnu á heimskautasvæðum, vinnu langtímum saman og önnur mál sem koma í ljós eftir að tengdar hættur eru metnar.

2. Sjá má fyrir þjálfun einstaklinga frá 16 til 18 ára aldurs með því að stunda nám á námssamningi eða taka þátt í viðurkenndri þjálfunaráætlun sem færi fram samkvæmt settum reglum og væri undir eftirliti lögbærs stjórnvalds og myndi ekki að raska almennu námi einstaklingsins.

3. Aðildarríki ættu að gera ráðstafanir til að tryggja að öryggis-, björgunar- og neyðar- búnaður um borð í fiskiskipum þar sem eru fiskimenn undir 18 ára aldri miðist við stærð slíkra einstaklinga.

4. Vinnutími fiskimanna yngri en 18 ára ætti hvorki að fara yfir átta klukkustundir á dag né 40 klukkustundir á viku og þeir ættu ekki að vinna yfirvinnu nema það sé óhjákvæmilegt af öryggisástæðum.

5. Tryggja ætti fiskimönnum undir 18 ára aldri nægan tíma til allra máltíða og tryggja ætti a.m.k. klukkustundar langt hlé fyrir aðalmáltíð dagsins.

Læknisskoðun

6. Þegar aðildarríki mæla fyrir um hvers eðlis skoðunin á að vera ættu þau að taka tillit til aldurs einstaklingsins sem skoðaður er og hvers eðlis þær skyldur eru sem gegna á.

7. Læknisvottorðið ætti að vera undirritað af starfandi lækni með lækningaleyfi frá lögbæru stjórnvaldi.

8. Þeirri skipan ætti að koma á að gera einstaklingi, sem metinn er óhæfur til vinnu um borð í fiskiskipum eða tilteknum tegundum fiskiskipa eða til tiltekinnar vinnu um borð, kleift að sækja um að undirgangast frekari skoðun úrskurðarlæknis eða -lækna sem ættu að vera óháðir öllum eigendum fiskiskipa eða hvers kyns samtökum eigenda fiskiskipa eða fiskimanna.

9. Lögbært stjórnvald ætti að taka mið af alþjóðlegum leiðbeiningum um læknisskoðun og útgáfu atvinnuskírteina til einstaklinga sem starfa á sjó svo sem *Leiðbeiningum um framkvæmd læknisskoðana fyrir farmenn áður en þeir fara á sjó* (ILO/WHO).

10. Að því er varðar fiskimenn sem hafa hlotið undanþágu frá ákvæðum um læknisskoðun samkvæmt samþykktinni ætti lögbært stjórnvald að grípa til fullnægjandi ráðstafana til að standa fyrir heilbrigðiseftirliti með öryggi og heilbrigði við vinnu í huga.

Hæfni og þjálfun

11. Aðildarríki ættu:

- a) að taka tillit til viðurkenndra alþjóðlegra viðmiðana um þjálfun og hæfni fiskimanna til að meta þá hæfni sem krafist er til skipstjóra, stýrimanna, vélstjóra og annarra einstaklinga sem starfa um borð í fiskiskipum;
- b) að taka til skoðunar eftirfarandi þætti með tilliti til starfsþjálfunar fiskimanna: skipulag, stjórnun og samhæfing innanlands; viðmiðanir um fjármögnun og þjálfun; þjálfunaráætlanir, þ.m.t. þjálfun á undan starfsþjálfun og einnig stutt námskeið fyrir starfandi fiskimenn; þjálfunaraðferðir; og alþjóðlega samvinnu; og
- c) að tryggja að ekki sé um að ræða mismunun á aðgengi að þjálfun.

II. HLUTI SKILMÁLAR UM ÞJÓNUSTU

Skráning þjónustu

12. Við lok hvers samnings ætti skráning þjónustunnar sem samningurinn tekur til að vera fiskimanninum sem í hlut á aðgengileg eða skráð í sjóferðabók fiskimannsins.

Sérstakar ráðstafanir

13. Hvað varðar fiskimenn sem falla ekki undir gildissvið samþykktarinnar ættu lögbær stjórnvöld að gera ráðstafanir til að veita þeim fullnægjandi vernd með tilliti til vinnuskilyrða þeirra og lausn deilumála.

Greiðsla til fiskimanna

14. Fiskimenn ættu að eiga rétt á fyrirframgreiðslu launa sinna samkvæmt tilteknum skilmálum.

15. Í skipum sem eru 24 metrar að lengd og lengri ættu allir fiskimenn að eiga rétt á lágmarksgreiðslu í samræmi við landslög, reglugerðir eða kjarasamninga.

III. HLUTI

VISTARVERUR

16. Þegar mælt er fyrir um kröfur eða leiðbeiningar ætti lögbært stjórnvald að taka tillit til viðeigandi alþjóðlegra leiðbeininga um vistarverur, matvæli, heilsu og hreinlæti að því er varðar einstaklinga sem starfa eða búa um borð í skipum, þ.m.t. í nýjustu útgáfu *Kóða um öryggi fiskimanna og fiskiskipa* (FAO/ILO/IMO) og *Valfrjálsra leiðbeininga um hönnun, smíði og búnað lítilla fiskiskipa* (FAO/ILO/IMO).

17. Lögbært stjórnvald ætti í samvinnu við viðkomandi samtök og stofnanir að semja og dreifa fræðsluefni og upplýsingum til notkunar um borð sem snerta öruggar og þrifalegar vistarverur og heilnæm matvæli um borð í fiskiskipum.

18. Skoðun vistarvera áhafnar sem lögbært stjórnvald krefst ætti að fara fram samhliða upphafsskoðunum eða reglulegum skoðunum eða skoðunum í öðrum tilgangi.

Hönnun og smíði

19. Sjá ætti fyrir fullnægjandi einangrun fyrir óvarin þilför yfir vistarverum áhafnar, ytri þil svefnklefa og borðsala, vélareisnir og öll þil sem liggja að eldhúsum og öðrum rýmum þar sem hiti myndast og, eftir þörfum, til að koma í veg fyrir þéttingu raka eða yfirhitun í svefnklefum, borðsölum, tómsundaherbergjum og göngum.

20. Veita ætti vörn gegn hitaáhrifum frá hvers kyns eim- eða hitavatnslögnum. Aðalgufu- og útblástursgreinar ættu ekki að liggja í gegnum vistarverur áhafnar eða í um ganga til vistarvera áhafnar. Ef ekki er hægt að komast hjá þessu ættu allar eldsneytisleiðslur að vera nægilega einangraðar og varðar.

21. Efni og húsbúnaður sem notað eru í vistarverur ættu að vera rakaþolin, auðhreinsuð og ekki líkleg til að hýsa meindýr.

Hávaði og titringur

22. Mörk fyrir hávaðastig vinnurýmis og vistarvera, sem lögbær stjórnvöld ákveða, ættu að vera í samræmi við *Leiðbeiningar Alþjóðavinnuálagstofnunarinnar (ILO) um álagsstig og umhverfisþætti á vinnustöðum* og, þar sem við á, sérstaka vernd sem Alþjóðasiglingamálastofnunin (IMO) leggur til og með öllum síðari breytingum og viðbótarskjölum fyrir viðunandi hávaðamörk um borð í skipum.

23. Lögbært stjórnvald, í tengslum við lögbærar alþjóðlegar stofnanir og fulltrúa samtaka eigenda fiskiskipa og fiskimanna, og að teknu tilliti til viðeigandi alþjóðlegra viðmiðana, eftir því sem við á, ætti reglulega að hafa til athugunar vandann sem tengist titringi um borð í fiskiskipum með það að markmiði að auka vernd fiskimanna, að því marki sem gerlegt er, gegn slæmum áhrifum titrings.

- 1) Slík skoðun ætti að ná til váhrifa af völdum mikils titrings á heilsu og vellíðan fiskimanna og þeirra ráðstafana sem mæla á fyrir um eða mæla með til að draga úr titringi um borð í fiskiskipum til verndar fiskimönnum.
- 2) Ráðstafanir sem koma til álita til að draga úr titringi eða áhrifum hans ættu að felast í:
 - a) að fræða fiskimenn um þá hættu sem langvarandi váhrif af völdum titrings hefur á heilsu manna;
 - b) að fiskimönnum verði séð fyrir viðurkenndum persónuhlífum; og
 - c) að meta áhættu og draga úr váhrifum af völdum titrings í svefnklefum, matsölum, tómstunda- og þjónustuaðstöðu áhafnar ásamt öðrum vistarverum fiskimanna með því að grípa til ráðstafana í samræmi við leiðbeiningar sem kveðið er á um í *Leiðbeiningum Alþjóðavinnuástandstofnunarinnar (ILO) um umhverfispætti á vinnustöðum* með öllum síðari breytingum, að teknu tilliti til mismunar váhrifa á vinnusvæðum og íbúðarsvæðum.

Hitun

24. Hitunarkerfið ætti að geta viðhaldið hita í vistarverum áhafnar við viðunandi skilyrði, sem lögbær stjórnvöld ákveða, við eðlileg veður- og loftslagsskilyrði sem líklegt er að ríki við störf og ætti að hanna það með það í huga að það stofni ekki heilbrigði og öryggi fiskimannanna eða öryggi skips í hættu.

Lýsing

25. Lýsing ætti hvorki að stofna öryggi né heilbrigði fiskimannanna eða öryggi skipsins í hættu.

Svefnklefar

26. Í hverri hvílu ætti að vera þægileg dýna með bólstruðum botni eða samsett bólstruð dýna, þ.m.t. gormabotn eða springdýna. Dýnan og bólstrunarefnið ættu að vera úr viðurkenndu efni. Rúm ættu ekki að vera hlið við hlið þannig að aðgangur að einu rúmi sé einungis mögulegur yfir annað rúm. Lægri hvíla í tveggja hæða fyrirkomulagi ætti ekki vera lægra en 0,3 metrum yfir gólfi og efri hvíla ætti að vera með rykþéttum botni, um það bil miðja vegu milli botns neðri hvílnnar og neðri brúnar þilfarsbita. Rúm ættu ekki að vera í meira en tveggja hæða kolum. Ef hvílum er komið fyrir meðfram skipshliðinni ætti einungis að vera ein hæð þar sem hliðargluggar eru staðsettir fyrir ofan hvílu.

27. Svefnklefar ættu að vera búnir tjöldum fyrir hliðarglugga auk spegils, lítils skáps fyrir snyrtivörur, bókahillu og nægilega mörgum fatasnögum.

28. Eins og frekast er kostur ætti að skipa hvílum skipverja þannig að vaktir séu aðskildar og að engir fiskimenn sem standa einungis dagvakt deili klefa með fiskimönnum sem standa næturvaktir.

29. Um borð í skipum sem eru 24 metrar að lengd eða lengri ætti að sjá til þess að svefnklefar fyrir karla og konur séu aðgreindir.

Hreinlætisaðstaða

30. Í rými fyrir hreinlætisaðstöðu:

- a) ætti gólf að vera úr slitsterku efni sem auðvelt er að hreinsa og úr rakapólnu efni og hafa fullnægjandi frárennsli;
- b) ættu þil að vera úr stáli eða öðru viðurkenndu efni sem ætti að vera vatnspétt í allt að 23 sentímetra hæð miðað við þilfarsbrún;
- c) ætti að vera viðunandi lýsing, hitun og loftræsting; og
- d) ættu nægilega víðar skólþ- og úrgangslagnir að vera þannig smíðaðar og settar upp að lítil hætta sé á að þær stíflist og að auðvelt sé að hreinsa þær; slíkar lagnir ættu ekki að liggja í gegnum ferskvatns- eða drykkjarvatnsgeyma og þær ættu heldur ekki að liggja í loftum matsala eða svefnaðstöðu.

31. Salerni ættu að vera af samþykktri gerð, með fullnægjandi vatnsstreymi til niðurskolunar, ætíð tiltækileg og með sjálfstæðri stýringu. Þar sem því verður við komið ættu þau að vera staðsett í hentugri fjarlægð frá en aðskilin frá svefnrymum og þvottarymum. Ef fleiri en eitt vatnssalerni eru í rými ættu þau að vera nægilega afskermuð til að tryggja næði.

32. Hreinlætisaðstaða fyrir karla og konur ætti að vera aðskilin.

Tómstundaaðstaða

33. Í aðstöðu til tómstundaiðkunar ætti a.m.k. að vera bókaskápur ásamt aðstöðu til lestrar, skrifta og, þar sem því verður við komið, leikja. Skoða ætti tómstundaaðstöðu og þjónustuaðstöðu reglulega til að tryggja að hún sé viðeigandi í ljósi breytinga sem verða á þörfum fiskimanna sem stafa af tækni- og rekstrarlegum þáttum, ásamt annarri þróun í útgerð. Einnig ætti að huga að því að sjá fiskimönnum fyrir eftirfarandi þeim að kostnaðarlausu, þar sem því verður við komið:

- a) herbergi til tóbaksreykinga;
- b) aðstöðu til að horfa á sjónvarp og ná útvarpssendingum;
- c) aðstöðu til að sýna kvikmyndir sem eru nægilega margar fyrir alla sjóferðina og skipti höfð á þeim með reglulegu millibili ef þörf krefur; í
- d) þróttabúnaði, þ.m.t. þjálfunarbúnaður, borð- og þilfarsleikir;
- e) bókasafni með starfstengdum bókum ásamt öðrum bókum þar sem bókakostur ætti að nægja alla sjóferðina og skipt er um hann með reglulegu millibili;
- f) aðstöðu til handiðnar; og
- g) rafbúnaði, eins og útvarpstækjum, sjónvarpstækjum, myndbandstækjum, DVD-spilara og geisladiskaspilara, einkatölvu og hugbúnaði ásamt snælduhljóðrita og snælduspilara.

Matvæli

34. Fiskimenn sem eru ráðnir sem matsveinar ættu að hafa hlotið menntun og þjálfun og uppfylla hæfnisskilyrði til að gegna starfi sínu um borð.

IV. HLUTI
LÆKNISHJÁLP, HEILSUGÆSLA OG TRYGGINGAVERND

Læknishjálpar um borð

35. Lögbært stjórnvald ætti að útbúa skrá yfir sjúkragögn og læknisáhöld sem henta miðað við þá áhættu sem við á og ættu að vera um borð í fiskiskipum; tilgreina ætti í slíkri skrá hreinlætisvörur fyrir konur ásamt umhverfisvænum förgunareiningum.

36. Fiskiskip þar sem 100 eða fleiri fiskimenn eru um borð ættu að hafa lækni um borð sem er til þess menntaður og hæfur.

37. Fiskimenn ættu að fá þjálfun í undirstöðuatriðum skyndihjálpar í samræmi við landslög og reglugerðir, að teknu tilliti til gildandi alþjóðagerninga.

38. Staðlað eyðublað fyrir læknaskýrslu ætti að vera þannig hannað að auðvelt sé að senda læknisfræðilegar og tengdar upplýsingar um einstaka fiskimenn milli skips og lands í trúnaði ef um er að ræða sjúkdóm eða meiðsl.

39. Í skipum sem eru 24 metrar að lengd og lengri ætti að hafa hliðsjón af eftirtöldum þáttum auk ákvæðanna í 32. gr. samþykktarinnar:

- a) þegar mælt er fyrir um sjúkragögn og læknisáhöld, sem eiga að vera um borð, ætti lögbært stjórnvald að taka tillit til alþjóðlegra tilmæla á þessu sviði, svo sem nýjustu útgáfu *Alþjóðlegrar læknisráðgjafar fyrir skip (ILO/IMO/WHO)* og *Skrár Alþjóðaheilbrigðismálastofnunarinnar WHO yfir nauðsynleg lyf*, auk framfara á sviði læknisfræðilegrar þekkingar og viðurkenndra aðferða við meðhöndlun;
- b) skoðun sjúkragagna og læknisáhalda ætti ekki að fara fram sjaldnar en á 12 mánaða fresti; skoðunarmaður ætti að tryggja að fyrningardagsetningar og geymsluaðstæður allra lyfja séu athugaðar, innihald sjúkrakassa sé í samræmi við lækningabók, sem notuð er innanlands, og að sjúkragögn séu merkt almennum heitum, hvers kyns sérheitum sem notuð eru og séu með fyrningardagsetningum og fyrirmælum um geymsluaðstæður;
- c) í lækningabókinni ber að skýra út hvernig á að nota læknisáhöldin og sjúkragögnin og hún ætti að vera þannig úr garði gerð að einstaklingum öðrum en læknum sé gert kleift að annast sjúka eða slasaða um borð, bæði með eða án læknisfræðilegrar aðstoðar með því að nýta almenn fjarskipti eða gervihnattafjarskipti; lækningabókin ætti að vera þannig úr garði gerð að höfð séu til hliðsjónar alþjóðleg tilmæli á þessu sviði, þ.m.t. þau sem koma fram í nýjustu útgáfum ritanna *Alþjóðleg læknisráðgjöf fyrir skip (ILO/IMO/WHO)* og *Leiðarvísir Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (IMO) í skyndihjálpar til notkunar í slysatilvikum þar sem hættulegur varningur á í hlut*; og
- d) læknisfræðileg aðstoð með hjálp almennra fjarskipta eða gervihnattafjarskipta ætti að vera tiltæk öllum skipum þeim að kostnaðarlausu burtséð frá því undir hvaða fána þau sigla.

Öryggi og heilbrigði við vinnu

Rannsóknir, dreifing upplýsinga og samráð

40. Í því skyni að stuðla að stöðugum umbótum í þágu öryggis og heilsuverndar fiskimanna ættu aðildarríki að hafa stefnu og áætlanir um slysavarnir um borð í fiskiskipum þar sem kveðið er á um söfnun og dreifingu efnis um öryggi og heilbrigði við vinnu, rannsóknir og greiningu, að teknu tilliti til tækniframfara og þekkingar á sviði öryggis og heilbrigðis við vinnu og viðeigandi alþjóðlegra gerninga.

41. Lögbært stjórnvald ætti að grípa til ráðstafana til að tryggja reglulegt samráð um öryggis- og heilbrigðismál með það að markmiði að ganga úr skugga um að allir sem í hlut eiga séu vel upplýstir um þróun innanlands og alþjóðlega á þessu sviði og hvort hugsanlegt sé að slíkt hafi þýðingu fyrir fiskiskip sem sigla undir fána aðildarríkisins.

42. Þegar eigendum fiskiskipa, skipstjórum, fiskimönnum og öðrum viðkomandi einstaklingum er séð fyrir fullnægjandi og hentugu leiðbeiningar- og þjálfunarefni eða öðrum viðeigandi upplýsingum ætti lögbært stjórnvald að taka tillit til alþjóðlegra tilmæla, kóða, leiðbeininga og annarra upplýsinga. Í því sambandi ætti lögbært stjórnvald að fylgjast með og nýta alþjóðlegar rannsóknir og leiðbeiningar um öryggi og heilbrigði á sviði fiskveiða, þ.m.t. viðeigandi rannsóknir á sviði öryggis og heilbrigðis við vinnu almennt sem kann að gilda um vinnu um borð í fiskiskipum.

43. Koma ætti upplýsingum um tilteknar hættur á framfæri við alla fiskimenn og aðra einstaklinga um borð með opinberum tilkynningum, sem fela í sér fyrirmæli eða leiðbeiningar, eða með öðrum viðeigandi úrræðum.

44. Skipa ætti sameiginlegar nefndir um öryggi og heilbrigði við vinnu:

- a) í landi; eða
- b) um borð í fiskiskipum, ef lögbær stjórnvöld telja, að höfðu samráði, að það sé raunhæft með hliðsjón af fjölda fiskimanna um borð í skipinu.

Stjórnkerfi fyrir öryggi og heilbrigði við vinnu

45. Við þróun aðferða og áætlana um öryggi og heilbrigði á sviði fiskveiða ætti lögbært stjórnvald að taka mið af hvers kyns viðeigandi alþjóðlegum leiðbeiningum um stjórnkerfi fyrir öryggi og heilbrigði við vinnu, þ.m.t. *Leiðbeiningum um stjórnkerfi fyrir öryggi og heilbrigði við vinnu, ILO-OSH 2001*.

Áhættumat

46.

1) Gera ætti áhættumat í tengslum við fiskveiðar, eftir því sem við á, með þátttöku fiskimanna eða fulltrúa þeirra og ætti það að fela í sér:

- a) áhættumat og stjórnun;
- b) þjálfun, að teknu tilliti til viðkomandi ákvæðis III. kafla alþjóðasamþykktar um menntun, þjálfun, skírteini og vaktstöðu áhafnar fiskiskips, 1995 (STCW Convention) samþykktu af Alþjóðasiglingamálastofnuninni IMO, og
- c) kennslu fiskimanna um borð.

2) Í því skyni að framfylgja a-lið 1. mgr. ættu aðildarríki, að höfðu samráði, að samþykkja lög, reglugerðir eða aðrar ráðstafanir þar sem krafist er:

- a) reglulegrar og virkrar þátttöku allra fiskimanna í því að bæta öryggi og heilsu með stöðugri árvekni við að benda á hættur, meta áhættu og grípa til ráðstafana gegn áhættu með öryggisstjórnun;
- b) stjórnkerfis fyrir öryggi og heilbrigði við vinnu sem kann að fela í sér stefnu á sviði öryggis og heilbrigðis við vinnu, ákvæði um þátttöku fiskimannsins og ákvæði um að skipuleggja, gera áætlanir, hrinda í framkvæmd og meta kerfið og gera ráðstafanir til að bæta kerfið; og
- c) kerfis til að aðstoða við framkvæmd öryggis og heilbrigðisstefnu og áætlunar og sjá svo til að fiskimaðurinn hafi vettvang til að hafa áhrif á öryggis- og heilbrigðismál; forvarnaráðstafanir um borð ættu að vera þannig gerðar að fiskimennirnir bendi

sjálfir á hættur og hugsanlegar hættur og geri ráðstafanir til að draga úr eða útiloka slíkar hættur.

3) Þegar ákvæðin sem um getur í a-lið 1. mgr. eru til meðferðar ættu aðildarríkin að taka tillit til viðeigandi alþjóðlegra gerninga um áhættumat og áhættustjórnun.

Tækniforskriftir

47. Aðildarríki ættu að beina athyglinni að eftirtöldu, eftir því sem unnt er og eins og við á miðað við aðstæður á sviði fiskveiða:

- a) haffæri og stöðugleika fiskiskipa;
- b) fjarskiptum;
- c) hitastigi, loftræstingu og lýsingu vinnusvæða;
- d) því að draga úr hálfu á yfirborðsflötum þilfara;
- e) öryggi vélbúnaðar, þ.m.t. öryggishlífar fyrir vélbúnað;
- f) nýliðafræðslu fiskimanna og veiðieftirlitsmanna um skipið þegar þeir koma fyrst um borð í það;
- g) persónuhlífum;
- h) slökkvistörfum og björgun mannlífa;
- i) lestun og losun skipsins;
- j) hífibúnaði;
- k) akkerisbúnaði og búnaði fyrir landfestar;
- l) öryggi og heilsu í íbúðarhluta;
- m) hávaða og titringi á vinnusvæðum;
- n) vinnuvistfræði, með tilliti til skipulagningu vinnustöðva og þess að meðhöndla og lyfta byrðum með handaflí;
- o) búnaði og aðferðum til að veiða, meðhöndla, geyma og vinna fisk og aðrar sjávarafurðir;
- p) skipahönnun, smíði og breytingum sem varða öryggi og heilbrigði við vinnu;
- q) siglingafræði og stjórn tökum skipa;
- r) hættulegum eignum sem notuð eru um borð í skipinu;
- s) öruggu aðgengi um borð og frá borði skips í höfn;
- t) sérstökum öryggis- og heilbrigðiskröfum fyrir ungmenni;
- u) því að koma í veg fyrir ofþreytu; og
- v) öðrum málum sem tengjast öryggi og heilsu.

48. Við setningu laga, reglugerða og gerð annarra ráðstafana um tækniviðmiðanir tengdum öryggi og heilsu um borð í fiskiskipum ætti lögbært stjórnvald að hafa hliðsjón af nýjustu útgáfu *Kóða um öryggi fiskimanna og fiskiskipa* (FAO/ILO/IMO), A-hluta.

Gerð skrár yfir atvinnusjúkdóma

49. Aðildarríki ættu að gera skrá yfir sjúkdóma sem vitað er að orsakist við váhrif hættulegra efna eða aðstæður á sviði fiskveiða.

Tryggingavernd

50. Í því skyni að færa út tryggingavernd í áföngum til allra fiskimanna ættu aðildarríki að halda til haga upplýsingum um eftirfarandi:

- a) hundraðshluta fiskimanna sem falla undir tryggingasviðið;

- b) ófyrirséðar aðstæður sem verndin nær til; og
- c) fjárhæðir bóta.

51. Sérhver einstaklingur sem nýtur verndar skv. 34. gr. ætti að eiga rétt á málskoti ef honum er neitað um bætur eða ef ákvörðun um bætur er talinn hafa verið óhagstæð hvað varðar umfang og fjárhæðir.

52. Veita ætti verndina sem um getur í 38. og 39. gr. samþykktarinnar við allar ófyrirséðar aðstæður.

V. HLUTI ÖNNUR ÁKVÆÐI

53. Lögbært stjórnvald ætti að móta stefnu um skoðanir fyrir viðurkennda eftirlitsmenn til að gera ráðstafanirnar sem um getur í 2. mgr. 43. gr. samþykktarinnar.

54. Aðildarríki ættu að eiga með sér eins mikið samstarf og auðið er við að fara eftir leiðbeiningum samþykktum á alþjóðavettvangi um stefnumótum sem um getur í 53. mgr. þessara tilmæla.

55. Þegar aðildarríki veitir heimild til veiða í sérefnahagslögsögu sinni má það, í hlutverki sínu sem strandríki, krefjast þess að fiskiskip uppfylli kröfur samþykktarinnar. Séu slíkar heimildir veittar af hálfu strandríkja ættu þau ríki að hafa hliðsjón af skírteinum eða öðrum gildum skjölum þar sem tiltekið er að hlutaðeigandi skip hafi verið skoðað af lögbæru stjórnvaldi, eða fyrir þess hönd, og að það teljist uppfylla ákvæði samþykktarinnar.

Fylgiskjal III.

Skýrsla um starf nefndar um málefni Alþjóðavinnuálagstofnunarinnar og framkvæmd á félagsmálasáttmála Evrópu árið 2007.

Eitt af því sem skapar Alþjóðavinnuálagstofnuninni sérstöðu meðal annarra sérstofnana Sameinuðu þjóðanna er aðild fulltrúa atvinnurekenda og launafólks að stjórnnum, nefndum og ráðum stofnunarinnar. Samstarf fulltrúa ríkisstjórna, atvinnurekenda og launafólks var á vettvangi alþjóðastofnunar óþekkt árið 1919 þegar ILO hóf starfsemi. Stofnunin hefur með ýmsum hætti reynt að hafa áhrif á ríkisstjórnir þannig að þau taki upp hliðstæða samvinnu við samtök atvinnurekenda og launafólks um málefni vinnumarkaðarins. Dæmi um þetta er alþjóðasamþykkt nr. 144, um samstarf ríkisvalds og aðila vinnumarkaðarins um framkvæmd alþjóðlegra reglna á sviði vinnumála, sem Ísland fullgilti árið 1981. Í anda þessarar samþykktar var samstarfsnefnd ríkisvalds og aðila vinnumarkaðarins skipuð 16. apríl 1982 sem fjallar um samskipti Íslands við Alþjóðavinnuálagstofnunina, venjulega nefnd ILO-nefndin.

Árið 2007 skipuðu eftirtaldir nefndina: Fulltrúi samtaka atvinnurekenda: Hrafnhildur Stefánsdóttir, lögfræðingur Samtaka atvinnulífsins. Fulltrúi samtaka launafólks: Magnús M. Norðdahl, lögfræðingur Alþýðusambands Íslands. Fulltrúi félagsmálaráðherra og jafnframt formaður nefndarinnar: Gylfi Kristinsson, skrifstofustjóri í félagsmálaráðuneytinu.

Verkefni nefndarinnar beinast fyrst og fremst að málefnum sem tengjast samskiptum Íslands við Alþjóðavinnuálagstofnunina og leiða af aðildinni að stofnuninni. Nefndinni var með sérstöku erindisbréfi félagsmálaráðherra, dags. 5. maí 1988, falið að fjalla um framkvæmd Íslands á félagsmálasáttmála Evrópu. Ástæðan er meðal annars sú að ýmis ákvæði félagsmálasáttmálans eiga uppruna að rekja til alþjóðasamþykktar ILO. Það hefur því þótt